

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
ศรินทิพย์ พงษ์สาสวัตต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2546

h ๑๑๖ ๑๑

20 Nov 2547

3/11/97
10/11/97
11/11

สรินทิพย์ พงษ์ศาสตร์. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี
สอบตรง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานินพน์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อ. ดร.
ชาสนา จุลรัตน์, รองศาสตราจารย์เวชนี กรีทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดม
ศึกษาโดยวิธีสอบตรง กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ปีที่ 2 จำนวน 316 คน เป็นนิสิต
ชาย 127 คน และนิสิตหญิง 189 คน ปีการศึกษา 2545 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่
ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การ
วิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์แบบการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี
สอบตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12})
ทัศนคติต่อการเรียน (X_{19}) อึดมโนทัศน์ (X_{21}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{17}) ความ
คาดหวังของผู้ปกครอง (X_{22}) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับ
อาจารย์ (X_{24}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต (X_{25})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี
สอบตรง มี 1 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{18}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ปัจจัยที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี
สอบตรง มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) คณะที่ศึกษาคณะแพทยศาสตร์
(X_3) คณะเภสัชศาสตร์ (X_4) คณะพยาบาลศาสตร์ (X_5) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (X_6) คณะพล
ศึกษา (X_7) คณะมนุษยศาสตร์ (X_8) คณะศึกษาศาสตร์ (X_9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ (X_{10})
คณะสังคมศาสตร์ (X_{11}) อาชีพของผู้ปกครอง รัฐบาลทหาร พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{13}) พนักงาน
บริษัทเอกชน (X_{14}) ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว (X_{15}) อื่น ๆ (X_{16}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{20})
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงเรียงลำดับ
จากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด มี 5 ปัจจัย ได้แก่ อึดมโนทัศน์ (X_{21}) ความคาดหวังของผู้
ปกครอง (X_{22}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) บุคลิกภาพ (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับ
อาจารย์ (X_{24}) และร่วมกันอธิบายแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงได้
ร้อยละ 35.60

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงโดยการนำค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .363 + .348X_{21} + .425X_{22} + .435 X_{12} + .0291X_{18} + .165 X_{24}$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .248X_{21} + .285X_{22} + .296X_{12} + -.264X_{18} + .131X_{24}$$

FACTORS AFFECTING ON MOTIVATION TO TAKE THE HIGHER EDUCATION
DIRECT ENTRANCE EXAMINATIONS OF STUDENTS OF
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SARINTIP PONGSASWAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2003

Sarintip Pongsaswat.(2003). Factors Affecting The Motivation to take The Higher Education Direct Entrance Examinations of Students of Srinakharinwirot University. Master thesis, M.Ed. (Psychology Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr.Pasana Chularut , Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purposes of this research were to study the factors affecting the motivation to take the higher education direct entrance examinations of students of Srinakharinwirot University. The 316 samples were the students higher education in academic year 2002. All of them were 127 males and 189 females. The instruments was factors affecting the motivation to take the higher education direct entrance examinations of students of Srinakharinwirot University questionnaires. The data was analysed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Backward Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among : students' academic achievement (X_{12}) ,attitude towards studying (X_{19}) , self concept (X_{21}) ,socioeconomic status(X_{17}) , parent' s expectation (X_{22}) , classroom atmosphere (X_{23}) ,interpersonal relationship between students and teachers (X_{24}) and interpersonal relationship between students and peers (X_{25}) at .05 level

2. There were significantly negative correlation among : personality (X_{18}) at .01 level

3. There were no significantly correlation among : male (X_1) female (X_2) Medicine Faculty (X_3) Pharmacy Faculty (X_4) Nursing Faculty (X_5) Engineering Faculty (X_6)Physical Faculty (X_7) Humanities Faculty (X_8) Education Faculty (X_9) Art Faculty (X_{10}) Social Faculty (X_{11}), parent ' occupation ; government official / enterprise (X_{13}) officer (X_{14})merchant (X_{15}) others(X_{16}) and future orientation (X_{20})

4. Factors affecting the motivation to take the higher education direct entrance examinations ranking from the most to the least effects were 5 factors self concept(X_{21}) parent' s expectation (X_{22}) students' academic achievement (X_{12}) personality (X_{18}) interpersonal relationship between students and teachers (X_{24}) there factors could predicted students motivation to take the higher education direct entrance examinations about the percentage of 35.60

5. The predicted motivation to take the higher education direct entrance examinations were significantly predictor at .01 level. They could showed in the following predicted equations

5.1 The predicted motivation to take the higher education direct entrance examinations equations in term of raw score were as:

$$\hat{Y} = .363 + .348X_{21} + .425 X_{22} + .435 X_{12} + .0291 X_{18} + .165 X_{24}$$

5.2 The predicted motivation to take the higher education direct entrance examinations equations in term of standardized score were as:

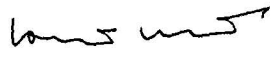
$$Z = .248X_{21} + .285 X_{22} + .296 X_{12} + -.264 X_{18} + .131 X_{24}$$

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ
นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาควัด

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพรณ์ หะวานนท์)
วันที่ 13 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวชนี กীরทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ประธาน
ควบคุมปริญญาบัตร รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญาบัตร อาจารย์
วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง กรรมการสอบปาก
เปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนวความคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจน
จนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์
พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรง
คุณวุฒิ ในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนิติระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ความร่วมมือและสละ
เวลาในการตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา นายสมควร พงษ์สาสวัต และมารดา นางชุลีกร พงษ์
สาสวัต ผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับลูก ทั้งชีวิต สติปัญญา ความรัก กำลังใจ ตลอดมา ประโยชน์อันใด
ที่ได้รับจากการทำปริญญาบัตรนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อ แม่ ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์
ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

ศรินทิพย์ พงษ์สาสวัต

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนใน ระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนใน ระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนใน ระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระเบียบการสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิต ระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการวิจัย.....	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	86
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	102
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	112
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	162

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและชั้น.....	55
2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	79
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	80
4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อแรง งูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง.....	82
5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ.....	84
6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ต่อแรงงูงใจในการเข้าเรียนในระดับ อุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง.....	84

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการศึกษาระดับสูง ที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่พัฒนาความเจริญของงานทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการมุ่งสร้างสรรค้ำกำลังคนในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอันมีค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ (ราตรี พงษ์สุวรรณ. 2540 : 2 ; อ้างอิงจาก ราชกิจจานุเบกษา. 2520) ซึ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ

การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น แต่ละคนอาจมีเหตุผลมีแรงจูงใจแตกต่างกันออกไป เช่น ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา เพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิตการทำงาน แรงจูงใจและเหตุผลที่แต่ละคนมาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น อาจแตกต่างกันไป ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาวิเคราะห์เหตุผลในการศึกษาต่อและแสดงข้อคิดเห็นไว้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันตามวัย ชูานะ โอกาส และปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน (ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 32-35) และเจลีชว บุรีภักดี (2527 : 29) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในทศวรรษหน้าพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาของคนในสังคมไทยส่วนใหญ่คือ ค่านิยมในปริญญา เพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา ซึ่งแนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ (2525 : 3) ให้ความเห็นว่าคุณจำนวนมากต้องการเข้ามหาวิทยาลัยเพื่อการยอมรับของสังคม ซึ่งความต้องการทางสังคมนี้มีอิทธิพลต่อการอุดมศึกษาและอนาคตของการอุดมศึกษาอย่างมาก

การเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีวิธีดังต่อไปนี้คือ การสมัครสอบวัดความรู้เพื่อสมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษากับทางทบวงมหาวิทยาลัย (Entrance) และการสมัครสอบโดยวิธีสอบตรงกับทางมหาวิทยาลัย ซึ่งการสอบตรงเป็นวิธีการที่นักเรียนมาสมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษากับทางมหาวิทยาลัยโดยตรง โดยที่ไม่ผ่านการสมัครสอบวัดความรู้เพื่อสมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษากับทางทบวงมหาวิทยาลัย (Entrance)

การสอบตรงเริ่มมีขึ้นในปี พ.ศ. 2506 โดยยึดหลักการสำคัญสองประการ คือ 1) หลักการมีส่วนร่วมในการสอบคัดเลือกของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และหลักสิทธิและเสรีภาพของผู้สมัครสอบ 2) การให้สิทธิและเสรีภาพแก่ผู้สมัครสอบที่จะเลือกสถาบัน คณะ และประเภทวิชาได้ตามความ

สมัครใจ การเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงเป็นวิธีที่ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตและเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ทำให้ นิสิตมาเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามากขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษาและคณะสังคมศาสตร์ ที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนรวมทั้งหมด 100 คน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งใช้คำถามข้อ 1 ว่า “หลังจากที่นิสิตเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว นิสิตสนใจสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสมัครสอบวัดความรู้กับทางทบวงมหาวิทยาลัย (Entrance) หรือโดยวิธีสอบตรงกับทางมหาวิทยาลัย (Direct Entrance)” คำตอบที่ตอบมากที่สุด คือ โดยวิธีสอบตรง (Direct Entrance) มีผู้ตอบจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 89 และโดยวิธีสมัครสอบวัดความรู้กับทางทบวงมหาวิทยาลัย (Entrance) มีผู้ตอบจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11

คำถามข้อที่ 2 คือ “จากคำตอบในข้อที่ 1 ที่นิสิตสนใจเช่นนั้นเนื่องมาจากสาเหตุใด” คำตอบที่ตอบมากที่สุด คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ได้แก่ คิดว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง มีความเชื่อมั่นในคุณภาพของคณาจารย์และกระบวนการเรียนการสอน มีผู้ตอบจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือ ด้านสังคม ได้แก่ ไม่ต้องการสมัครสอบวัดความรู้กับทางทบวงมหาวิทยาลัย (Entrance) เพราะมีความกลัวว่าจะสอบไม่ผ่าน ไม่ต้องการสอบแข่งขันกับคนจำนวนมาก ๆ คิดว่าการสอบตรงมีผู้สมัครสอบเป็นจำนวนน้อย มีผู้ตอบจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมา เป็น ด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ได้แก่ เพื่อนชวนมาสมัครสอบ รุ่นพี่แนะนำ บิดามารดาแนะนำ มีผู้ตอบจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และอันดับสุดท้าย คือ ด้านเหตุผลอื่น ๆ เช่น ลองสอบดู มีคุณสมบัติตรงกับวิชาเอก มีผู้ตอบจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเบื้องต้น พบว่า ผู้ที่เลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง มีแรงจูงใจหลาย ๆ อย่างที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง อันเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษา นำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าเรียนในปีการศึกษาต่อไป รวมทั้งการปรับปรุงเนื้อหาวิชาการสอน พัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและประชาชาติให้มากยิ่งขึ้น และเพื่อทำให้การผลิตการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาของรัฐ ในการนำไปใช้ประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตและสังคมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 รวม 1,065 คน เป็นนิสิตชาย 429 คนและนิสิตหญิง 636 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 รวม 316 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane, 1967 : 88 : 887) โดยใช้คณะและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 คณะที่ศึกษา
 - 1.1.3 บุคลิกภาพ
 - 1.1.4 ทักษะคิดต่อการเรียน
 - 1.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคต
 - 1.1.6 อึดทนโน้ทน
 - 1.1.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 1.2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่
 - 1.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบ

ตรง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง หมายถึง ความต้องการที่จะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงกับทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพราะต้องการแสวงหาโอกาสและมีเป้าหมายระดับกลาง

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง หมายถึง สิ่งที่น่าสนใจให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ในที่นี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ ได้แก่ นิสิตชาย และนิสิตหญิง

1.1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนิสิตที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นิสิตนั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.2.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.2.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะของบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ อดทนและรอคอยได้

2.1.3 ทักษะต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนิสิตที่มีต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา ในด้านความสำคัญ การเห็นคุณค่า และประโยชน์ที่จะนำไปใช้ ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.3.1 ด้านความคิด ได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนในระดับอุดมศึกษา

2.1.3.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา

2.1.3.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ กระตือรือร้นในการเรียน สนใจ รับฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษาตามสื่อต่าง ๆ

2.1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่อนาคตข้างหน้าของนิสิตเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถหางานทำได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.4.1 ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ ได้แก่ ความสามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ และการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2.1.4.2 ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน ได้แก่ การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.4.3 ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและความเพียร

พยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต ได้แก่ การรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.1.5 อัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านต่าง ๆ ได้แก่ รูปร่างลักษณะ ความสามารถ คุณค่าของตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.5.1 รูปร่างลักษณะ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองในด้านรูปร่างหน้าตา น้ำหนัก ส่วนสูง ทรวดทรง อิริยาบถต่าง ๆ และการแต่งกาย

2.1.5.2 ความสามารถ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในการแสดงความสามารถด้านการเรียนและการทำงาน

2.1.5.3 คุณค่าของตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในการประเมินค่าของตนเอง ในด้านการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ความเชื่อมั่นในตนเองและความภาคภูมิใจในตนเอง

2.1.5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านการสร้างความสัมพันธ์ การทำงานร่วมกันและการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น

2.1.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนที่แสดงผลเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะงานของผู้ปกครองของนิสิตในปัจจุบัน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.2.1.1 รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.2.1.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.2.1.3 ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว

1.2.1.4 อื่น ๆ

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือของผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน.....บาท/เดือน

2.2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนิสิตต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนิสิตและต้องการให้นิสิตบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ได้แก่

1.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย

ลักษณะทางกายภาพของสถานที่เรียน หมายถึง ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของอาคารเรียน ขนาดของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน

สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ผู้สอนและนิสิต ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตนของนิสิตกับอาจารย์ผู้สอน และการปฏิบัติตนของอาจารย์ผู้สอนกับนิสิตเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนิสิตกับอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนและคำชี้แนะของอาจารย์

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต ได้แก่ คำนำใจถึงความรู้สึก และความต้องการของนิสิต เข้าใจและเห็นอกเห็นใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นและให้ความเป็นกันเองกับนิสิต

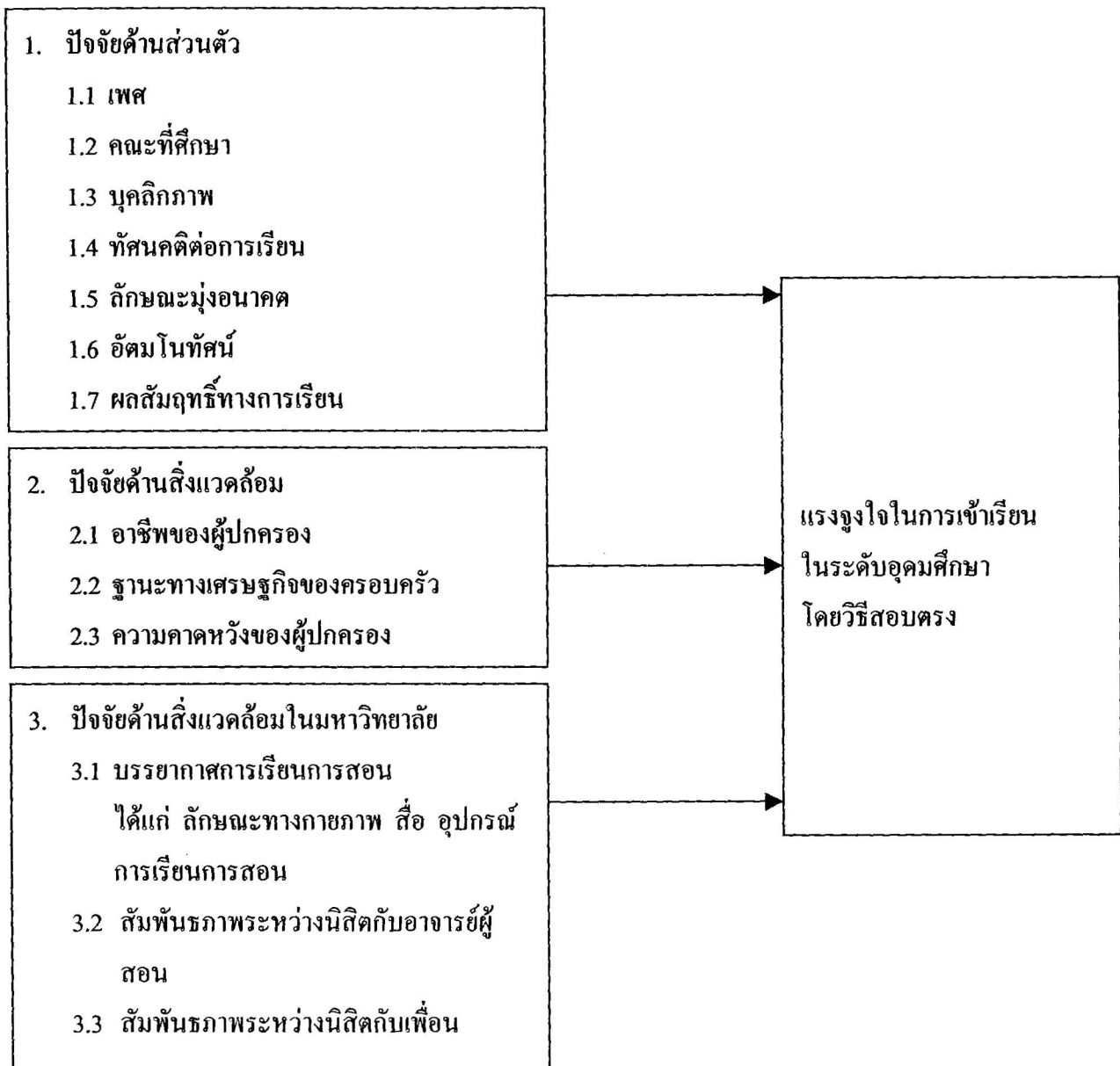
2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน ได้แก่ การปฏิบัติตนของนิสิตที่มีต่อกันในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความหวังใยใกล้ชิดสนิทสนม การให้กำลังใจ การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และการยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

3. วิธีสอบตรง หมายถึง วิธีการที่นักเรียนมาสมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยตรงกับทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของแต่ละสาขาวิชาเอก

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัย

สรีนครินทร์วิโรฒ

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยสรีนครินทร์วิโรฒ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี
สอบตรง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบ
ตรง

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบ
ตรง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระเบียบการสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตระดับอุดมศึกษา โดย
วิธีสอบตรง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

กู๊ด (Good. 1973 : 375) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายาม
กระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คนมีความเห็นคล้อยตามกับตน

ชม ภูมิภาค (2516 : 54) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นในบุคคลเพื่อควบคุม
พฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าประสงค์

ปฐุม นิคมานนท์ (2524 : 27) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะหรือสภาพของ
อารมณ์ของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และมุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่าง
หนึ่ง

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณย์ (2528 : 227) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้น
หรือล่อให้เกิดพฤติกรรมเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง

ถวิล เกื้อถวิลวงศ์ (2528 : 53) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการ ความ
จำเป็น แรงขับ หรือแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล แรงจูงใจจะถูกนำมุงหน้าไปสู่เป้าหมาย ซึ่ง
อาจเป็นลักษณะของจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกก็ได้

คิคส์ (ศุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 102 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1973) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า “Movere” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “to move” มีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ”

จากการที่มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลายท่านนั้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะหรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแรงกระตุ้น เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ และสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง หมายถึง ความรู้สึกปรารถนา ความต้องการที่จะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงกับทางมหาวิทยาลัย

1.1.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 71-72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

ชัยนาถ นาคบุปผา (2529 : 54-56) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

1.1.3 ประโยชน์ของแรงจูงใจ

กิติมา ปรีดีดิถ (2529 : 174) ได้ระบุถึงประโยชน์ของการจูงใจ ดังนี้

1. มีความภาคภูมิใจในหน้าที่การงานที่ทำอยู่
2. เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานให้แก่หน่วยงานอย่างเต็มที่
3. รู้จักหน้าที่ช่วยเหลือกัน
4. มีความสนใจในการสร้างสรรค์ มุ่งทำงานอย่างเต็มที่
5. สนใจและพอใจที่จะทำงานนั้น

1.1.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ เกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ ได้มีผู้รู้หลายท่านได้อธิบายไว้จึงมีทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจมากมายหลายทฤษฎี ในที่นี้จะนำมาเสนอ 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎี Existence Relatedness Growth (ERG)

แอดเลอร์ (ขนิษฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรีขันธ์. 2537 : 212 ; อ้างอิงจาก Adler. 1930) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการรังใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญกับความ ต้องการ แอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้น โดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

1.2 ความต้องการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ครอบครัว และเพื่อนฝูง

1.3 ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

2. ทฤษฎีการรังใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation)

มาสโลว์ (สุรงค์ โคว์ตระกูล. 2537 : 116-117 ; อ้างอิงจาก Maslow.1970) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นคนแรกที่ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไป เกี่ยวกับแรงจูงใจไว้และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย สมมติฐานดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

2.1 มนุษย์มีความต้องการ และเป็นความต้องการที่ไม่มีวันสิ้นสุด ขณะที่ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ ไม่มีวันสิ้นสุด

2.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป

2.3 ความต้องการของมนุษย์ มีลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญ (A Hierachy of Needs) คือ เมื่อเราต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

มาสโลว์ ได้แบ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ โดยจะเรียงลำดับความสำคัญจากขั้นที่ 1 ไปถึงขั้นที่ 5 ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้คนมีกิจกรรมขนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัว ขู่เข็ญ บังคับจากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ เป็นความต้องการที่จะมีเพื่อนและการรวมกลุ่ม
4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่า ความต้องการนี้ประกอบไปด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่า ตนมีความสามารถ และมีคุณค่า ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น
5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน มาสโลว์อธิบายความต้องการที่เรียกว่า Self Actualization ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน กล่าวที่ตัดสินใจในการเลือกทางเดินชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้

3. ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (The Need to Achieve Theory)

แมคเคลแลนด์ (ทองหล่อ นาคหอม, 2535 : 22 ; อ้างอิงจาก McClelland, 1961) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายแตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

- 3.1 มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหาที่มีอยู่
- 3.2 มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป
- 3.3 ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตนว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป
- 3.4 ต้องทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถ เพื่อที่เขาจะได้พยายามปรับปรุงความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ

นอกจากความต้องการความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้ว ยังมีความต้องการอีก 2 อย่าง ที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง ปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบและยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการมีอำนาจบารมี ปรารถนาที่จะควบคุมบังคับหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ส่วนมากมักจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่

ดีมักจะเป็นคนที่มีความตั้งใจทางด้านการงานมีสูงกว่าทางด้านความสำเร็จ และมักจะเป็นอำนาจบารมีที่ใช้ในด้านสังคมเสียมากกว่า

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎี ดังที่ได้กล่าวมาแล้วแต่โดยสาระสำคัญของแต่ละทฤษฎีแล้วสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด โดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อนคือ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย หลังจากที่ได้รับคำตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้วก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไป คือ ต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ อยากรู้เพื่อสนอง อยากรู้ชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือ อยากรู้อำนาจบารมีเหนือคนอื่น ๆ ต้องการความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จ และต้องรักษาความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความเด่นรวมทั้งความสำเร็จให้มีอยู่ตลอดไป และในการวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดของทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด

1.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษา

เจ็จันท์ จงสถิตย์อยู่ (2525 : 19-20) กล่าวถึง เหตุจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันไป
4. ภูมิฐานะของสถานที่ศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการ ดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาดังกัน

พจน์ สะเพียรชัย (2525 : 8-13) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งมาจากการมีและไม่มียานพา และที่สำคัญ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาทุกคนจึงต้องการและใฝ่หา

สรุปได้ว่า ผู้ที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา มีแรงจูงใจแตกต่างกันออกไป เช่น ต้องการปริญญาเพื่อนำไปใช้ในการเลื่อนไปตำแหน่งที่สูง ๆ ต้องการพัฒนาตนเองทั้งในด้านอาชีพและความรู้ ต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ และขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านต่าง ๆ อีกด้วย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮูล (Houle. 1961 : 15-16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1960 พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ หรือมาเรียนอย่างมีความหมาย โดยหวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับหน้าที่การงานหรือในชีวิตประจำวัน
2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อขจัดความเหงา
3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนรู้ที่มีอยู่ให้มากที่สุด

โบเชียร์ (Boshier. 1971 : 3-26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (Educational Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social Relationships)
2. การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น (External Expectation)
3. การประกอบอาชีพ (Professional Advancement)
4. การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ (Escape/Stimulation)
5. การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน (Social Welfare)
6. การเรียนเพื่อรู้ (Cognitive Interest)

ดาร์เคนวาลด์ และเมอร์เรียม (Darkenwald and Merriam. 1982 : 128-130) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้านคือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge Goal)
2. ด้านส่วนตัว (Personal Goal)
3. ด้านชุมชน (Community Goal)
4. ด้านศาสนา (Religious Goal)
5. ด้านสังคม (Social Goal)
6. ด้านการหนีความจำเจ (Escape Goal)

7. ด้านการทำตามกฎระเบียบ
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น
9. ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม (Cultural Knowledge Goal)

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ณรงค์ เทียนส่ง (2526 : 24) ได้ศึกษาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนต่อในสถานศึกษา พบว่า ผู้ใหญ่มีเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อสร้างอนาคต เพื่อเพิ่มความก้าวหน้า และเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ต้องการเป็นคนฉลาดเหมือนคนอื่น และต้องการเรียนให้สูงขึ้น

ไพฑูรย์ สนิถารัตน์ (ชานิดา เพชรทองคำ. 2542 : 26-27 ; อ้างอิงจาก ไพฑูรย์ สนิถารัตน์. 2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจสภาพและความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีใหม่ ปีการศึกษา 2522 คณะครุศาสตร์ จำนวน 345 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 5 ประการแรกไว้ดังนี้ คือ หาความรู้ให้มากที่สุด นำความรู้ไปประกอบอาชีพ ทำประโยชน์ให้แก่สังคม หาประสบการณ์และเรียนให้สำเร็จ นอกจากจุดมุ่งหมายหลักที่นิสิตแสดงออกนี้แล้ว จุดมุ่งหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ก็อาจมีหลายประการ เช่น ความนิยมในปริญญา ความขยอของในสังคม โอกาสในการทำงาน ความต้องการของครอบครัว

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ค่านิยมในปริญญา ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา ต้องการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานทำได้ง่ายขึ้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระเบียบการสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสอบคัดเลือกบุคคลเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนั้น ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2503 ให้อำนาจกับสถาบันแต่ละสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเอง การดำเนินงานในช่วงนี้ยังไม่ประสบปัญหาเนื่องจากผู้สมัครสอบมีจำนวนไม่มากนักและผู้สมัครสอบส่วนใหญ่สมัครสอบเพียงแห่งเดียว ต่อมาจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประโยคเตรียมอุดมศึกษามีจำนวนมากขึ้น และการดำเนินการเริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับการสละสิทธิ์ของผู้ที่สอบได้ทั้งหลาย ดังนั้นในปี พ.ศ. 2504 สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติจึงได้ทดลองจัดการประสานงานให้มหาวิทยาลัยบางแห่งสอบร่วมกัน และได้ประมวลปัญหาในการดำเนินการสอบคัดเลือกเองทำให้ได้หลักฐานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องการสละสิทธิ์และการเพิ่มตัวสำรองเนื่องจากผู้สมัครสอบได้หลายมหาวิทยาลัย ทำให้เสียเวลา เสียเงินทองทั้งทางสถาบันและผู้ปกครอง ด้วยเหตุนี้ในปี พ.ศ. 2506 สภาการศึกษาและผู้แทนของมหาวิทยาลัยจึงให้มีการสอบคัดเลือกพร้อมกัน โดยยึดหลัก

การสำคัญสองประการ คือ 1) หลักการมีส่วนร่วมในการสอบคัดเลือกของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และหลักสิทธิและเสรีภาพของผู้สมัครสอบ 2) การให้สิทธิและเสรีภาพแก่ผู้สมัครสอบที่จะเลือกสถาบัน คณะ และประเพณีวิชาได้ตามความสมัครใจ โดยเปิดโอกาสให้เลือกคณะได้ถึง 6 คณะหรือประเพณีวิชาซึ่งอยู่ในเกณฑ์เดียวกับที่ผู้สมัครสอบจะพึงกระทำได้เมื่อยังมีการสอบแยกกันของแต่ละมหาวิทยาลัย ผลการดำเนินการครั้งนี้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นครั้งก่อนได้ดี

อย่างไรก็ดีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาบางแห่งยังไม่มีควมมั่นใจวิธีดำเนินการแบบใหม่ และในปี พ.ศ. 2509 ก็ได้กลับไปทำการสอบคัดเลือกแบบเดิมโดยให้แต่ละมหาวิทยาลัยทำการสอบคัดเลือกเองและทำให้เกิดปัญหายุ่งยากอีกตามเคย จึงหวนกลับมาทำการสอบคัดเลือกร่วมกันอีกในปี พ.ศ.2510 ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจึงเป็นการสอบคัดเลือกร่วมกัน ปัจจุบันทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการประสานงานการสอบคัดเลือกกรวมเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐระบบจำกัดรับจำนวน 12 แห่ง โดยมีคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง 3 คณะ ได้แก่ 1) คณะอนุกรรมการประสานงานการรับสมัครและการสอบคัดเลือก มีหน้าที่คือกำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินการในการสอบคัดเลือก การกำหนดโควตา การจัดสรรทุนแก่นักศึกษา การแนะแนวการศึกษา การวิจัยและพัฒนาแบบสอบ 2) คณะกรรมการดำเนินงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประจำปีการศึกษา มีหน้าที่คือดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในปีการศึกษานั้น ๆ 3) คณะอนุกรรมการดำเนินงาน

นอกจากนี้ยังมีการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระบบโควต้าซึ่งจัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค เพื่อสนองนโยบายที่จะกระจายอำนาจทางการศึกษาในท้องถิ่น มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตั้งอยู่เพื่อพัฒนาภูมิภาคของคน

การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวิธีดำเนินการสอบคัดเลือก 2 วิธี ได้แก่ 1) การสอบคัดเลือกโดยวิธีการสอบรวม ที่ดำเนินการโดยทบวงมหาวิทยาลัย และ 2) การสอบคัดเลือกโดยวิธีสอบตรง โดยที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจัดสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเองซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะกำหนดคุณสมบัติผู้มีสมัคร ผู้ที่สนใจและมีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดสามารถที่จะสมัครได้โดยตรงโดยมีระเบียบการดังนี้

ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การรับสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2545

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) จะรับสมัครบุคคลเพื่อสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 โดยวิธีสอบตรง ประจำปีการศึกษา 2545 รวม 9 คณะ

1. คณะแพทยศาสตร์
2. คณะเกษตรศาสตร์

3. คณะพยาบาลศาสตร์
4. คณะวิศวกรรมศาสตร์
5. คณะพลศึกษา
 - 5.1 วิชาเอก พลศึกษา
 - 5.2 วิชาเอก นันทนาการ
 - 5.3 วิชาเอก สุขศึกษา
 - 5.4 วิชาเอก กายภาพบำบัด
6. คณะมนุษยศาสตร์
 - 6.1 วิชาเอก วรรณกรรมสำหรับเด็ก
 - 6.2 วิชาเอก บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
 - 6.3 วิชาเอก ภาษาจีน
 - 6.4 วิชาเอก การพัฒนาชุมชนเมือง
7. คณะศึกษาศาสตร์
 - 7.1 วิชาเอก คุรุศึกษาศาสตร์ไทย
 - 7.2 วิชาเอก คุรุศึกษาศาสตร์สากล
 - 7.3 วิชาเอก วิทยาศาสตร์-เคมี
 - 7.4 วิชาเอก วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา
 - 7.5 วิชาเอก วิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์
 - 7.6 วิชาเอก เทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา
 - 7.7 วิชาเอก การแนะแนว
 - 7.8 วิชาเอก วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ
8. คณะศิลปกรรมศาสตร์
 - 8.1 วิชาเอก ศิลปะจินตทัศน์ (ทัศนศิลป์)
 - 8.2 วิชาเอก ศิลปะการแสดง-นาฏศิลป์ไทย
 - 8.3 วิชาเอก ศิลปะการแสดง-นาฏศิลป์สากล
 - 8.4 วิชาเอก ศิลปะการแสดง-การออกแบบเพื่อการแสดง
 - 8.5 วิชาเอก ศิลปะการแสดง-การแสดงและกำกับการแสดง
 - 8.6 วิชาเอก การออกแบบสื่อสาร
 - 8.7 วิชาเอก การออกแบบทัศนศิลป์-การออกแบบผลิตภัณฑ์
 - 8.8 วิชาเอก การออกแบบทัศนศิลป์-การออกแบบแฟชั่น
 - 8.9 วิชาเอก การออกแบบทัศนศิลป์-ศิลปะเครื่องประดับ
 - 8.10 วิชาเอก คุรุศึกษาศาสตร์สากล

8.11 วิชาเอก ศิลปศึกษา

9. คณะสังคมศาสตร์ ได้แก่ วิชาเอก รัฐศาสตร์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

3.1.1.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

เบอร์นาร์ด (Bernard. 1970 : 417) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมทั้งหมดของ ลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำ ความสามารถซึ่งอยู่ภายในและที่แสดงออก ให้เห็น

กูค (Good. 1973 : 417) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมของพันธุกรรมและ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เชดสคี้ โฆวาสินธุ์ (2530 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่ รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่ง พิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัสตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดง ออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ

สิริชัย ประทีปฉาย (2533 : 3) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็น ลักษณะโดยส่วนรวมของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็น

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2539 : 19) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล แสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเสถียรคงวาพอสมควร

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของ บุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและ สิ่งแวดล้อม

3.1.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 : 194-195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมและส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกัน

หรือต่างกัน มีผลให้บุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนของสังคมนั้น ๆ

2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีผลให้แต่ละบุคคลได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจ ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางเหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม้ไว้ใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

พ่องพวรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น คาบอดลี ศรีษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลของการพัฒนาการของมนุษย์ ทั้งพัฒนาทางกาย ทางจิต และบุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตวัยเด็กเป็นส่วนมาก

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

3.1.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

ฟรีดแมน และ โรเซนแมน (Farmer and others. 1984 : 34 ; citing Friedman and Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดมีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้ แข่งขันกับผู้อื่น เพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ชอบข่มผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไป พักผ่อนไป ไม่รีบร้อน

3.1.1.4 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบัน มี 3 แบบ (จรรยา เกษศรี สังข์, 2337 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman and Roseman . 1974) คือ

1. แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

2. มาตรฐานวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ที่มีความกดดันในการทำงาน

3. แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่อดทนต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่ม

ตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น ระบุว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานกว่าอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูเปและคนอื่น ๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจเนทินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อต่อในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ผล และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

3.1.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ

งานวิจัยในต่างประเทศ

สตรูเป และ โบลันด์ (อังกฤษ วงศ์วิวัฒนามงคล. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงจาก Strube and Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อต่อในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี นั้น มีความเชื่อต่อในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน

บลูเมนทอลด์ (ชมพูท พงษ์ศิริ. 2535 : 28 ; อ้างอิงจาก Blumenthal. 1978) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชาวทซ์และคนอื่น ๆ (ปิยากาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก Schwartz and others. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี ที่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

งานวิจัยในประเทศ

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้น วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ แบบรอมชอม

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะที่รวมอยู่ในตัวบุคคล บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อ

ประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงาน สูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

3.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

3.1.2.1 ความหมายของทัศนคติ

“ทัศนคติ” หรือ “เจตคติ” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

โบการ์ดีส (Bogardus. 1931 : 62) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ แนวโน้มของกิริยาอาการ ที่เห็นด้วย หรือต่อต้านบางสิ่งบางอย่างของสิ่งแวดล้อม

กูด (Good. 1973 : 43) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ต่อสถานการณ์บางอย่างทั้งบุคคลหรือสิ่งของ

อัลพอร์ต (เจดส์คี้ โฆวาสินธุ์. 2520 : 38 ; อ้างอิงจาก Alport.1967) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นลักษณะทางจิตใจ ความพร้อมตลอดจนประสบการณ์ที่จะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมในการสนองตอบสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง

เจดส์คี้ โฆวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าขึ้นไปในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมของร่างกาย และจิตใจที่มีแนวโน้มจะโต้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยออกไป

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2536 : 14) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ จิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคล อยู่ในรูปของความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดจากความรู้เชิงประมาณค่าของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น คือ รู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ หรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้น บุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความพร้อมของบุคคลที่แสดงออกทางอารมณ์ ทางพฤติกรรมในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ และสามารถสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนิสิตที่มีต่อการเรียน ในด้านความสำคัญ การเห็นคุณค่า และประโยชน์ที่จะนำไปใช้

3.1.2.2 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทัศนคติดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือจะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ
3. ทัศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่ง ไปยังบุคคลอื่นได้
4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติดังนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย

3.1.2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 40) จำแนกองค์ประกอบทัศนคติออกเป็น 3

ลักษณะ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าเพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น ๆ
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร
3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งจะเป็นไปในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3-4) จำแนกองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3

องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ซึ่งได้แก่ ความคิดที่อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง ที่แตกต่างกัน
2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง
3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติหรือพฤติกรรม องค์ประกอบนี้เป็น องค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือมีปฏิกริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะคิดแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และแนวโน้มที่จะกระทำหรือปฏิบัติ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์กัน

3.1.2.4 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประกาศเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 4) กล่าวถึง ประโยชน์ของทัศนคติ ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีสภาพภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยบุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่างซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่พอใจมาให้ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม ดังจะเห็นได้จากบุคคลที่มีทัศนคติที่เหมือนกันนั้น มักจะเข้ากันได้ง่าย และบุคคลส่วนมากมักจะมีทัศนคติเหมือนกับบุคคลที่เขาใกล้ชิดสนิทสนมด้วย บุคคลที่มีความสำคัญกับเขา
4. ช่วยให้ผู้บุคคลสามารถแสดงถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่า ทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

3.1.2.5 อิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนการสอน

ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำในการแสดงพฤติกรรมดังที่ คณาจารย์คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต (2519 : 102-104) กล่าวถึงอิทธิพลของทัศนคติ (Influence of attitudes) ดังนี้

1. อิทธิพลต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนต่อวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรและต่อตัวครูนั้น มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1.1 ทัศนคติต่อวิชาต่าง ๆ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดี คือ ชอบ พอใจวิชาใด เขาย่อมตั้งใจเรียน ขยันเรียน และจะทำงานเกี่ยวกับวิชานั้นเป็นพิเศษ หมั่นฝึกฝนทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ มีความสนุกสนานในบทเรียน เข้าใจบทเรียน และมีความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของวิชานั้นต่อชีวิตประจำวัน

1.2 ทัศนคติต่อครู ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู เช่น รักและชอบครู นักเรียนจะสนใจต่อการสอนของครู ตั้งใจเรียน เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูและการอบรมของครูเป็นอย่างดีในทางตรงกันข้ามหากนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู นักเรียนจะขาดความสนใจในการเรียนไม่อยู่ในโอวาทของครู การเรียนการสอนจะประสบความล้มเหลว

2. อิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลใด สิ่งใด หรือข้อเสนอแนะใด จะแสดงความคิดเห็นออกมาในทางสนับสนุนเห็นคุณค่า เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจและเห็นด้วย ถ้านักเรียนมีทัศนคติไม่ดีจะแสดงความคิดเห็นในทางคัดค้าน คัดค้านไม่เห็นด้วย ทั้งสิ้น

3. อิทธิพลต่อการเข้าสมาคม บุคคลจะเลือกเข้าสมาคมกับบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีทัศนคติคล้ายคลึงกับตน หลีกเลี่ยงจากบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีทัศนคติขัดแย้งกัน ทั้งนี้เพื่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ จะได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยประสบผลสำเร็จ เพราะสมาชิกทุกคนมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4. อิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีทัศนคติดี หรือมีทัศนคติไม่ดี ยอมรับหรือไม่ยอมรับในสิ่งใด บุคคลใด สถานการณ์ใด อาจรู้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาอาจเป็นคำพูด ท่าทาง อากัปกริยา สีหน้า น้ำเสียง ซึ่งจะบอกให้ทราบว่า พอใจหรือไม่พอใจ ในสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น

5. อิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน ในวันหนึ่ง ๆ เราต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ เราได้รับข่าวสารจากวิทยุ-โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การอภิปรายของบุคคลต่าง ๆ ข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ที่ขัดแย้งกับความรู้สึกและความคิดเห็น เราไม่ยอมรับทำให้รู้สึกขัดแย้งภายใน

ปราณี รามสูตร (2528 : 193-194) กล่าวถึง เกี่ยวกับอิทธิพลของทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ทัศนคติมีผลต่อวิชาที่เรียนที่ชอบหรือไม่ชอบ เช่น นักเรียนชอบครูคนหนึ่งมาก เมื่อรู้ว่าครูนั้นสอนวิชาใด นักเรียนก็อยากเรียนด้วย ทำให้เกิดความชอบในวิชานั้น มีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ถ้าเขาเรียนวิชาดังกล่าว ย่อมมีแนวโน้มว่าเขาต้องพยายามให้ได้ผลดี เป็นต้น

2. ทัศนคติมีผลต่อการใส่ใจในการเรียน เช่น ถ้านักเรียนไม่ชอบวิชาใด ไม่ชอบครูผู้สอนวิชาใด นักเรียนก็มักไม่สนใจเรียนวิชานั้น ไม่เข้าชั้นเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชานั้น ไม่ทำการบ้าน หากนักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อโรงเรียน หรือคณะครูเป็นส่วนตัว จะไม่เอาใจใส่ในการเรียนไม่ว่าวิชาใด เป็นต้น

3. ทัศนคติมีผลต่อการรับรู้ บุคคลรับรู้หรือแปลความหมายสิ่งเร้าตามทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งเร้า นั้น และมีผลสะท้อนไปสู่การเรียนรู้ในที่สุด เช่น แสดงดาวถูกครุฑถามด้วยความเป็นห่วงว่าทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์เสร็จหรือไม่ แสดงดาวแปลความหมายว่า ครูจับผิดเพราะแสดงดาวไม่ชอบครูอยู่เดิมแล้วทำให้ไม่อยากเรียนวิชาคณิตศาสตร์

4. ทัศนคติมีอิทธิพลทำให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลดี เช่น นักเรียนรักครูชอบวิชาที่ครูสอนเมื่อเริ่มต้นเรียนก็อาจตั้งจุดมุ่งหมายไว้ในใจว่า วิชานี้เขาจะต้องทำคะแนนให้สูง การตั้งจุดมุ่งหมายเช่นนั้น เป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากที่จะผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียน ตั้งใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ส่งผลสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากที่สุด

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ทักษะที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ผู้เรียนจะสนใจ ตั้งใจเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แต่ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาใด เขาจะรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้น ส่วนครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างและพัฒนาทัศนคติของผู้เรียน

3.1.2.6 การวัดทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ความรู้สึก ตลอดจนอารมณ์ ดังนั้นการวัดทัศนคติโดยตรงจะประสบปัญหามาก เพราะผู้ตอบจะต้องประเมินความรู้สึกของตนเองว่า รู้สึกพอใจหรือมองเห็นคุณค่าต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด ปัจจุบัน แบบวัดทัศนคติที่นิยมใช้ คือ มาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) และมาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale)

1. มาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale)

เชดส์คีย์ โจนสัน (2522 : 98-103) กล่าวว่า การสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติเทอร์สโตน มีลำดับขั้น ดังนี้

1. รวบรวมข้อความที่ต้องการวัดทัศนคติให้มาก ให้ครอบคลุมเรื่องที่ต้องการวัด
2. นำข้อความในข้อ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดว่าข้อความใดอยู่ในมาตรใดระหว่างค่า 1-11 โดยเริ่มจาก “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ไปจนถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง”
3. นำผลจากการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิมาแจกแจงความถี่และความถี่สะสมของแต่ละข้อความ แล้วนำไปคำนวณหาค่ามาตรวัด ($S = \text{Scale Value}$) และหาค่าความแปรปรวน ($Q - \text{Value}$)
4. นำข้อความที่ได้มาจากข้อ 3 มาเรียงลำดับค่า S จากน้อยไปหามาก และเลือกข้อความที่มีค่า S ตั้งแต่ 1-11 อย่างน้อยช่วงละ 2 ข้อความ ถ้าช่วงใดมีมากกว่า 2 ข้อ ให้เลือกข้อที่มี Q น้อยที่สุด เรียงลำดับไว้ ประมาณ 20-22 ข้อ นำข้อความเรียงคลงกันให้ผู้ตอบเลือกว่าเห็นด้วยกับข้อความใดมากที่สุด ถ้ามีประมาณ 20 ข้อความ ให้เลือกตอบ 2 ข้อ ถ้ามีประมาณ 30 ข้อความ ให้เลือกตอบ 3 ข้อ แล้วให้คะแนนตามค่ามาตรวัด S ประจำข้อความนั้น

2. มาตรฐานวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale)

วิวัฒน์ชัย อยู่ยืนยง (2521 : 21) ได้กล่าวถึง การวัดทัศนคติว่าทำได้หลายวิธี เช่น

1. การออกแบบสัมภาษณ์ (Survey Interview) อาจจะเป็นคำถามประเภทให้เลือก ตอบ โดยกำหนดคำตอบไว้ให้แล้ว เช่น ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ หรืออาจใช้คำถามประเภทเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้ตอบอย่างอิสระ (Open - ended Question)
2. การแบ่งช่วงสากล (Scaling Technique) หรือการใช้ช่วงการแบ่งการวัดออกตามความคิดเห็นเป็น 5 ช่วง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่แน่ใจ เป็นต้น
3. วิธีพิเศษ (Special Technique) ในการวัดทัศนคติผู้ตอบอาจจะตอบไม่ตรงกับความจริง ทั้งนี้ เพราะค่านิยมและประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนั้นเราควรจะใช้วิธีทางอ้อมเพื่อใช้วัดโดย

ไม่ให้ผู้ตอบทราบว่า กำลังทำอะไรอยู่ โดยอาจใช้วิธีการให้บรรยายความรู้และประสบการณ์จากรูปภาพที่นำมาให้ดู

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2527 : 233) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท ดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของทัศนคติที่ต้องการวัดตามหลักการทั่วไปในการสร้างข้อความวัดทัศนคติให้ชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด
2. สร้างข้อความวัดทัศนคติซึ่งอาจรวบรวมจากเอกสาร คำราหรือส่งแบบสอบถามปลายเปิด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบมา นำคำตอบมาสร้างเป็นข้อความวัดทัศนคติให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และควรมีข้อความที่เป็นบวกและลบในจำนวนใกล้เคียงกัน
3. กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือเริ่มจาก เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ใจไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนน 5,4,3,2,1 หรือ 4,3,2,1 สำหรับข้อความวัดทัศนคติ ลักษณะบวก ส่วนข้อความวัดทัศนคติลักษณะเป็นลบ ให้คะแนนดังนี้ 1,2,3,4,5 หรือ 1,2,3,4
4. นำข้อความวัดทัศนคติไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นำผลมาวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบวัดโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2531 : 19) กล่าวถึง การสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท ดังนี้

มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นวิธีวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่ใช้กันมากที่สุดในการวิจัย เนื่องจากกระบวนการสร้างไม่ซับซ้อน ถ้าดำเนินการสร้างอย่างดี มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) จะมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับมาตรวัดทัศนคติแบบเธอร์สโตน ซึ่งมีกระบวนการสร้างที่ซับซ้อนกว่า ลักษณะของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ท เป็นมาตรประเภทอันตรภาคชั้นที่มีช่วงเท่ากัน (Equal Interval Scale) ประกอบด้วยระดับต่าง ๆ 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ ในแต่ละระดับมีการให้น้ำหนักของคำตอบ คะแนนรวมทั้งฉบับ (Summated Score) จะเป็นพฤติกรรมด้านนั้น ๆ ของผู้ที่ถูกวัดต่อสิ่งนั้น

3.1.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

แจ๊คสันและลาฮาเดอรั่น (Jackson and Lahademe, 1967 : 15-16) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 192 คน เป็นชาย 148 คน หญิง 144 คน มีคะแนนปัญญาเฉลย 103.9 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพอใจครูน้อยที่สุดและความพอใจของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ในโรงเรียนหรือทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนและครูผู้สอนไม่สัมพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

คาน (Khan. 1969 : 216-221) ได้ศึกษาทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ทัศนคติของนักเรียนชายที่มีต่อครูจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนนักเรียนหญิงแทนที่จะเป็นทัศนคติที่มีต่อครู กลับเป็นนัยในการเรียนที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอิร์ทวิทเทิล และโดโรธี (นภาพร เมษรักษาวนิช. 2515 : 20 ; อ้างอิงจาก Entwistle and Dorothy. 1970) ได้ศึกษาว่า บุคลิกภาพ วิธีเรียน จะมีความสัมพันธ์กับผลที่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจะมีวิธีการเรียนหรือนัยในการเรียน และผลการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

งานวิจัยในประเทศ

ละเอียด บุญเกิด (2513 : 78) ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า คุณลักษณะของครูที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก ได้แก่ คุณลักษณะของครูในด้านการสอน การให้คำแนะนำ การมีเหตุผล และมีความยุติธรรม ส่วนคุณลักษณะที่ส่งผลต่อผลที่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางลบ ได้แก่ คุณลักษณะของครูในด้านส่งเสริม เมตตา บุคลิกภาพ อุปการะ และความสัมพันธ์

บุญกร เพชรวิวรรณ์ (2519 : 75) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,176 คน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อครูของกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ พบว่า ทัศนคติต่อครูของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน มีความแตกต่างกันเฉพาะในด้านการสอน และการปกครองเท่านั้น

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2522 : 61) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดชลบุรี โดยใช้ตัวแปรด้านทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูที่สอนวิชาภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูที่สอนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะขึ้นกับเขาวนั ปัญหาและอารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติต่อการเรียน ตลอดจนนัยในการเรียนก็มีบทบาทสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน และมีผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้วย

3.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

3.1.3.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชล และคนอื่น ๆ (Mischel and others. 1966 : 147-153) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับด้านอื่น ๆ ของบุคคล เช่น ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการปรับตัว และด้านเขาวนปัญญา

มีด (Mead. 1971 ซ 175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 1225-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การวางแผนการระยะยาวเกี่ยวกับอนาคตของบุคคล

นาถยา ปิรันธนานนท์ (2526 : 21-23) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้น ๆ ว่าจะส่งผลร้าย หรือผลดีแก่ตนเอง และสังคมอย่างไร ควรประพฤติกหรือปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2527 : 15) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะที่อดใจรอได้ รู้จักหักห้ามใจตนเอง เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางความสำเร็จหรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่หรือมีคุณค่ามากกว่า

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 11) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติ เพื่อรองรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำ หรือละเว้นกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะถึงเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

เสกochen (สมจิตต์ เพิ่มพูน . 2533 : 47 ; อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่าการตั้งเป้าหมายระยะยาวของการทำงาน การคาดการณ์ไกล การวางแผนระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปยังอนาคต รู้จักอดใจรอได้ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้จะปรากฏมากในผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทุก ๆ ด้าน

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 27) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองผู้อนาคตของบุคคล โดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสมหาแนวทางแก้ปัญหา และวางแผนดำเนินการ เพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดใจ รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

จากความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

และสามารถวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคต และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

3.1.3.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (Wright, 1975 : 298) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบว่าชาวอาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522 : 31) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดีและเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งจะทำให้บุคคล มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค เพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศด้วย

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2530 : 28) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มุ่งให้ผู้เรียนมองไปข้างหน้าเพื่อให้ผู้เรียนเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดสนใจอย่างมีเหตุผล

จรรยา สุวรรณทัต (2531 : 50) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญอย่างหนึ่งและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคลและสังคม ซึ่งลักษณะนี้ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะจิตอื่น ๆ ของบุคคลด้วยที่สำคัญคือสติปัญญา และจริยธรรม

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค มีความคิดริเริ่ม สามารถคาดการณ์ไกลเพื่อวางแผนอนาคต

3.1.3.3 ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

เคย์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก, 2520 : 36 ; อ้างอิงจาก Kay, 1950) กล่าวว่า การเกิดลักษณะมุ่งอนาคตนั้น อยู่ที่ลักษณะความมั่นคงทางสังคมของบุคคล การที่เด็กจะเรียนรู้ว่าควรอดใจรอนั้น ส่วนมากจะเกิดในครอบครัวฐานะปานกลาง และฐานะสูงเท่านั้น เพราะครอบครัวฐานะยากจนนั้นยอมไม่สามารถจะหาสิ่งของให้เด็กตามสัญญาได้มากนัก ทำให้เด็กขาดความเชื่อถือเกี่ยวกับอนาคต นอกจากนั้น การประสบความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในชีวิตก็เป็นสิ่งที่เคย์ เชื่อว่าจะช่วยให้บุคคลนั้นมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ทำให้บุคคลเกิดความมานะพยายามในการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ เพราะมีความหวังว่าจะทำให้สำเร็จดังที่เคย์ประสบมาแล้ว ฉะนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมนั่นเอง

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 79) ได้ให้ความสนใจในเรื่อง “ความคาดหวังของบุคคลในอนาคต” และได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมใดหรือไม่ นั่น มี 2 ชนิด คือ

1. ความคาดหวังเกี่ยวกับผลกรรม (Outcome Expectancy) เป็นการประมาณของบุคคลว่าพฤติกรรมใดนำไปสู่ผลกรรมใด
2. ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ผลกรรมที่คาดหวังไว้

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 7-10) ได้แบ่งความคาดหวังในอนาคตของเยาวชนไทยไว้เป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ด้านการศึกษา คือ คาดหวังว่าตนจะสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับสูงที่สุดตามที่คุณต้องการ
2. ด้านครอบครัว คือ คาดหวังว่าตนจะได้แต่งงาน และสร้างฐานะของครอบครัวให้มั่นคงในอนาคต
3. ด้านการประกอบอาชีพ คือ คาดหวังว่าตนจะประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน
4. ด้านสังคม คือ คาดหวังว่าตนจะได้มีส่วนช่วยแก้ปัญหาสังคมและเสียดสละบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้เป็นอย่างดี
5. ด้านส่วนตัว คือ คาดหวังว่าตนเองจะเป็นคนใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
6. ด้านศาสนา คือ คาดหวังว่าศาสนามีคุณค่า และมีความสำคัญต่อมนุษย์ และสังคมต่อไปในอนาคต และคาดหวังว่าจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา

สุรพงษ์ ชูเดช (2534 : 4) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยพื้นฐานด้านความคิด และสติปัญญา เนื่องจากบุคคลที่มุ่งอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่คาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต เห็นคุณค่าของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าสิ่งเล็กน้อยที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อว่าสิ่งที่คาดจะเกิดขึ้นในอนาคตจะเกิดขึ้นกับตนได้จริง

ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่าเป็นด้านหนึ่งของพลังงานอีโก้ (Ego-strength) ของบุคคลซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มึลักษณะมุ่งอนาคตสูงสามารถระงับหรือชลอการบำบัดความต้องการต่าง ๆ ของตนได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. 2520 : 35) และเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งจะพัฒนาอย่างช้า ๆ ในวัยเด็ก บุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนและเวลาในปัจจุบันเป็นรากฐาน ที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ การมุ่งอนาคตจะ

สัมพันธ์กับความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจที่จะกระทำและรายละเอียดบางอย่างที่จะต้องทำ ซึ่งเปลี่ยนไปตามกาลเวลา (รัศนา ประเสริฐสม . 2526 : 37-38)

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต เกิดจากการสะสมผลของการเรียนรู้ประสบการณ์ในอดีตและเลียนแบบจากผู้อื่น ความมั่นคงของสภาพแวดล้อมทางสังคม

3.1.3.4 งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต

งานวิจัยในต่างประเทศ

โจนส์ และกรีน็อคส์ (Jones and Griencedks. 1970 : 201-203) ได้ศึกษา พบว่า ความนึกคิดเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 1225-B) ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเกรดที่ ไม่เคยถูกจำคุก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเกรดที่เคยกระทำความผิด 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป แต่ไม่เคยถูกฟ้องทางกฎหมาย 48 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กเกรดจะมองอนาคตในระยะสั้นและมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

วอลด์คอสกี (Woldkowski. 1973 : 23) ได้รวบรวมผลการศึกษาจากงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า ความคาดหวังความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งชายและหญิง

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย ส่วนยุวอาชกรนั้น มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

งานวิจัยในประเทศ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2520 : 102-109) ได้ศึกษา จริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ในโรงเรียนรัฐบาลและนิติตชายหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1,3,5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียนและสถานที่เกิด โดยที่ผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 1 ลักษณะมุ่งอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด

2. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรมพินิจ สติน สุวรรณ (2527 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยครูเป็นผู้บรรยายและนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างกัน

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 89-90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนภายหลังการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535 : 57-60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตกับการให้ข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคนิคพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายาม มีความคาดหวัง รู้จักรอคอย นอกจากนี้ยังพบว่า การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์จะทำให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้น

3.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์

3.1.4.1 ความหมายของอัตมโนทัศน์

เรมี (Raimy. 1948 : 153-156) เป็นบุคคลแรกที่ให้คำจำกัดความของอัตมโนทัศน์ โดยกล่าวว่า อัตมโนทัศน์ เป็นการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งถูกจัดให้เป็นระบบ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลมาจากการสังเกตทั้งในอดีตและปัจจุบัน และเป็นสิ่งที่บุคคลเชื่อเกี่ยวกับตัวของตนเอง อัตมโนทัศน์เป็นเหมือนแผนที่ที่แต่ละคนจะใช้พิจารณาเพื่อเข้าใจตนเอง

โรเจอร์ส (Rogers. 1951 : 136) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์เป็นโครงสร้างของการรับรู้ที่บุคคลมีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ ความสามารถ คุณค่าของตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม

เจอร์ซิลด์ (Jersild.1963 : 7) ได้ให้ความหมายว่า อัตมโนทัศน์ คือ โลกภายในของบุคคล เป็นผลรวมของความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและคุณสมบัติของตนเอง

กู๊ด (Good. 1973 : 254) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์เป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถ รูปร่างลักษณะ การกระทำกิจวัตรของตนเองในฐานะเป็นบุคคลหนึ่ง

พรหมทิพย์ เกษะนันท์ (2517 : 56) สรุปความหมายของอัตมโนทัศน์ไว้ว่า เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เป็นส่วนหนึ่งของตน แต่เป็นแก่นแท้ เป็นส่วนที่สำคัญ เป็นคุณลักษณะประจำตัวของตนเอง เป็นลักษณะที่บุคคลคิดว่าเป็นตัวของเขาเองตลอดเวลาไม่ว่าจะอยู่แห่งไหน แต่อัตมโนทัศน์ไม่ใช่ตน เพราะตนคือวิถีทางที่บุคคลเป็นของตนเอง รวมความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองบางส่วนพร้อมทั้งร่างกาย บุคลิกภาพ สถิติปัญญา ความสามารถ นิสัยใจคอลงไปด้วย

อำไพ ศิริพัฒน์ (2515 : 95) เห็นว่า อัตมโนทัศน์กับตนไม่ใช่สิ่งเดียวกัน โดยกล่าวว่า อัตมโนทัศน์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ “ตน” ซึ่ง “ตน” หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นตัวของเขาคือ ร่างกาย บุคลิกภาพ สถิติปัญญา ความสามารถ นิสัยใจคอ ค่านิยมของบุคคลนั้น

คำรงค์ ศิริเจริญ (2524 : 20) ได้ให้ความหมายของอัตมโนทัศน์ว่า ความรู้สึกที่มีต่อตนเองในด้านต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของตนเอง ความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะนิสัย และคุณสมบัติของตน

จากความหมายอัตมโนทัศน์ที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า อัตมโนทัศน์ คือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อตนเองในทุก ๆ ด้าน ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ที่ตนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและสิ่งแวดล้อมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ความรู้สึกนึกคิดเหล่านี้จะพัฒนาไปเรื่อย ๆ ตามระดับวุฒิภาวะและวังแวดล้อม

3.1.4.2 ตัวกำหนดอัตมโนทัศน์

พรหมณี ข. เชนจิต (2528 : 305) สรุปไว้ว่า แหล่งสำคัญที่เป็นตัวกำหนดอัตมโนทัศน์ มี 2 ประการ คือ

1. ครอบครัว เป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาการเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลในครอบครัวประพฤติปฏิบัติต่อเด็กทั้งในด้านดีหรือไม่ดี
2. สิ่งแวดล้อม เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาอัตมโนทัศน์ ซึ่งเกิดจากบุคคลรอบ ๆ ตัวเด็ก เช่น ครู เพื่อน ฯลฯ ประพฤติปฏิบัติต่อเด็กทั้งในด้านดีและไม่ดี และยังพบอีกว่าอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมจะมีมากขึ้นเมื่อเด็กเติบโตเป็นวัยรุ่น

3.1.4.3 การวัดอ้อมโนทัศน์

พรณทิพย์ เกษะนันท์ (Punthip Beckanan, 1974 : 14-16) ได้รวบรวมเทคนิคการวัดอ้อมโนทัศน์ไว้ 2 วิธี คือ

1. แบบ Projective Technique เป็นวิธีการที่ทำให้บุคคลแสดงออกด้วยความรู้สึกไร้สำนึก เช่น การวาดภาพ การเล่าเรื่องจากภาพ การใช้แบบทดสอบต่าง ๆ
2. แบบ Informal Technique มีทั้งแบบที่เป็นคำพูดและไม่เป็นคำพูด เช่น ข้าพเจ้าเป็นคนหน้าตาดี เพื่อน ๆ ชอบข้าพเจ้า

3.1.4.4 งานวิจัยเกี่ยวกับอ้อมโนทัศน์

งานวิจัยในต่างประเทศ

คูเปอร์สมิท (Coopersmith, 1959 : 87-92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอ้อมโนทัศน์กับความกังวลใจ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 5 และ 6 จำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดความกังวลใจของคาสตานีดา (Castaneda) แมคเคนเลส (McCandless) และ ปาร์เลอโม (Palemo) ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีอ้อมโนทัศน์ไปในด้านดีจะมีความกังวลใจน้อยกว่านักเรียนที่มีอ้อมโนทัศน์ไปในด้านไม่ดี และนักเรียนที่มีอ้อมโนทัศน์ในด้านดีจะเป็นที่นิยมของคนทั่วไป

ฮามัด (Hamed, 1967 : 225-239) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอ้อมโนทัศน์กับโครงสร้างของบุคลิกภาพทั้งหมดเพื่อนำมาใช้ในการแนะแนว จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กวัยรุ่นจำนวน 170 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดอ้อมโนทัศน์ของเทนเนสซี (The Tennessee Department of Mental Health Self-Concept Scale) พบว่า อ้อมโนทัศน์และการปรับตัวมีความสัมพันธ์กันทางบวก

ดไวเออร์ (Dwyer, 1969 : 3869B) ได้ศึกษาพัฒนาการของอ้อมโนทัศน์และความสัมพันธ์ระหว่างอ้อมโนทัศน์กับความพร้อมในการเรียน พบว่า อ้อมโนทัศน์นั้นสามารถพัฒนาขึ้นได้ และไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียน

เนลส์ (Nails, 1971 : 138-A) ได้ศึกษาอ้อมโนทัศน์เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 6,7,8 และ 9 จำนวน 975 คน โดยใช้ The State Assesment Test และ National Standardized Test วัดอ้อมโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลำดับ พบว่า เมื่อโรงเรียนจัดโครงการให้นักเรียนได้มีการพัฒนาอ้อมโนทัศน์แล้ว ทักษะมีอ้อมโนทัศน์เพิ่มขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็สูงขึ้นด้วย ซึ่งสรุปได้ว่า การเพิ่มอ้อมโนทัศน์ในทางบวกจะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

โคช (Koch, 1972 : 1081-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอ้อมโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 602 คน

และครูจำนวน 26 คน ในมลรัฐวิสคอนซิน พบว่า อัจฉริยะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทางบวก ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่มีอัจฉริยะในทางนี้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง และผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำจะมีอัจฉริยะในทางไม่ดี

งานวิจัยในประเทศ

บังอร เสดนนท์ (2512 : 58-62) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง “คน” อย่างที่คิดว่าคนเป็น และ “คน” อย่างที่คิดอยากจะเป็นของเด็กวัยรุ่นซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระโขนง พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับตนเองของเด็กเรียงตามลำดับ ได้แก่ การเลี้ยงดูของพ่อแม่ สถานภาพทางสังคม เพศ หน้าที่พิเศษในโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สภาพครอบครัว และยังพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการยอมรับตนเองต่ำ

จรัส บุญญานันท์ (2515 : 64-65) ได้ศึกษาอัจฉริยะ ความวิตกกังวลและความต้องการสัมฤทธิ์ผลของเด็กที่ประพฤติก้อยตามสังคมและขัดกับสังคม กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 210 คน ใช้แบบสอบถามตามปณิธาน และคนตามอัธยาศัย พบว่า เด็กที่ประพฤติก้อยตามสังคมจะมีอัจฉริยะความต้องการสัมฤทธิ์ผลและมีความกังวลต่ำกว่าเด็กที่ประพฤติขัดกับสังคม แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศในตัวแปรเดียวกัน

นันทิกา เข้มสรวล (2522 : 67-68) ได้ศึกษาสถานภาพทางครอบครัวที่สัมพันธ์กับอัจฉริยะและพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่ออัจฉริยะของนักเรียน และการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย แบบคุ้ทรงและแบบทอดทิ้งมีผลต่อความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม ความทะเยอทะยานและการรับรู้เกี่ยวกับตนเองของเด็ก

วิมล สุวรรณฉวี (2527 : 58) ศึกษาเปรียบเทียบอัจฉริยะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มและนักเรียนอาชีวศึกษาทั่วไป พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาทั่วไปมีอัจฉริยะสูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่ม

สุกัญญา วิบูลย์พานิช (2538 : 68) ศึกษาอัจฉริยะและการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจของคนพิการ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจของคนพิการ เรียงตามน้ำหนัก ได้แก่ อัจฉริยะด้านความพึงพอใจและด้านร่างกาย ระดับการศึกษา และการสนับสนุนทางสังคม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัจฉริยะดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่ออัจฉริยะของบุคคลคือ องค์ประกอบภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความวิตกกังวล เพศ และองค์

ประกอบภายนอก คือ สิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลต่ออัธมโนทัศน์ของบุคคล

3.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เดโช สวานานนท์ (2512 : 3-4) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ หรือระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือโดยทั่วไป

ไพศาล หวังพานิช (2514 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือเกิดจากการสอน

อังฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (2530 : 3) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งได้ประเมินผลจากหลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Test)

2. กระบวนการที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของโรงเรียน (School Grade) ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และช่วงเวลาที่ยาวนาน

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้วิชานั้น ๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ

3.1.5.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพรสคอตต์ (Prescott. 1961 : 17-46) ได้สรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทางของร่างกาย

2. องค์ประกอบด้านความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว

สอนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ต่อครูและบรรยากาศในโรงเรียน และกล่าวถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ในด้านโรงเรียน 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการการศึกษา ได้แก่ การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร การจัดอาคารสถานที่ในโรงเรียน

2. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่สูงเป็นหัวหน้าสถานศึกษาและมีความสัมพันธ์กับนักเรียนและครู อาจารย์ ตลอดจนสามารถในการบริหารงาน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

3. ปัจจัยเกี่ยวกับครู อาจารย์ในโรงเรียน ได้แก่ อัตราเฉลี่ยของครู อาจารย์กับนักเรียน ประสิทธิภาพในการสอน วุฒิการศึกษาตลอดจนขวัญ กำลังใจของครู ในการปฏิบัติหน้าที่ในการสอน

4. กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนและการสอนในหลักสูตร ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่ ทักษะในการเรียนการสอน ความพร้อมในการสอน จำนวนคาบการสอนต่อสัปดาห์ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรการศึกษา

สุวรัตน์ อังกูรวิโรจน์ (2532 : 4-6) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงหรือต่ำ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบ จะเกิดขึ้นด้วยการที่บุคคลสำนึกถึงภาระหน้าที่ว่าตนจะต้องรับผิดชอบต่อสังคม ต่อครอบครัว ต่อภาระหน้าที่ที่ตนเป็นอยู่ เป็นคุณลักษณะที่พึงปรารถนาในสังคม ทั้งนี้เพราะว่า การที่บุคคลมีความรับผิดชอบ ย่อมจะช่วยให้ประสบความสำเร็จก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานต่าง ๆ เป็นผลเมืองที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเป้าหมายของการศึกษาคือต้องการให้นักเรียนนักศึกษา มีการพัฒนาค่านิยมทางศีลธรรมและจิตใจ เพื่อให้มีความรับผิดชอบ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษา

2. ความวิตกกังวล เกิดจากความขัดแย้งระหว่างความต้องการทางสัญชาตญาณ กับความต้องการทางสังคม ความวิตกกังวลมีหลายระดับ ถ้ามีเพียงเล็กน้อยจะช่วยให้มีแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ถ้ามีมากเกินไปก็จะขัดขวางความสามารถในการเรียนรู้เพราะความวิตกกังวลทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและขาดความตั้งใจต่อปฏิกิริยาของร่างกาย

3. อึดมโนทัศน์ พัฒนามาจากการที่บุคคลมีปะทะสัมพันธ์กับกลุ่มคนในสังคมที่ใกล้ชิดกับบุคคลนั้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะค่อย ๆ พัฒนาตัว ไปจนมีความคงตัวขึ้นเรื่อย ๆ แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์ เนื่องจากบุคคลมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา อึดมโนทัศน์จึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. สภาพของระบบโรงเรียน นักเรียนจะต้องอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในโรงเรียนมีการทำงานหรือร่วมกิจกรรมเป็นหมู่คณะโดยเฉพาะในการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนักเรียนอยู่ในวัยรุ่น สถานภาพทางสังคมจิตใจของนักเรียนจึงมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. นิสัยและทัศนคติทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีกับครู วิธีการสอนของครู โรงเรียน และกระบวนการเรียนการสอน ย่อมรับวัตถุประสงค์และคุณค่าของการศึกษาแล้ว ย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจและกำลังใจอันจะมีความขยัน เอาใจใส่ มานะพยายาม ตั้งใจให้เกิดประสิทธิภาพ แต่หากว่านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนแล้วย่อมเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้และเบื่อหน่าย หมคกำลังใจ ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนตกต่ำด้วย

6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จ สูงขึ้นเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนให้ก้าวหน้าขึ้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก

7. ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งรู้สึกชอบพอ เป็นแรงผลักดันให้บุคคล กระทำกิจกรรมใด ๆ เพื่อความสำเร็จในการเรียน นอกจากนั้นความสนใจยังแสดงถึงความโน้มเอียงในการที่บุคคลจะเลือกหรือทำสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ความสนใจของแต่ละบุคคล ย่อมแตกต่างกันไปในชนิดและปริมาณและอาจเป็นตัวกำหนดทิศทางของความพยายาม นักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

8. องค์ประกอบเกี่ยวกับทางบ้าน มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อชีวิตของเด็กตั้งแต่เด็กจนโต เด็กจะเป็นคนที่สมบูรณ์เพียงใด มีบุคลิกภาพอย่างไร จะสามารถดำเนินชีวิตในสังคม ได้อย่างมีความสุขได้เพียงไร มีอิทธิพลมาจากทางบ้านทั้งสิ้น ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางบ้านในด้านที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

9. กระบวนการเรียนการสอน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน โปรแกรมการเรียนการสอน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อครู อาจารย์ได้รู้จักและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถจริง แบ่งเป็นสาเหตุใหญ่ได้ดังนี้

1. สาเหตุที่เกิดจากลักษณะส่วนตัวของนักเรียน
2. สาเหตุที่เกิดจากโรงเรียนและการจัดการศึกษาของโรงเรียน
3. สาเหตุที่เกิดจากภูมิหลังทางครอบครัวของนักเรียน

3.1.5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซูเทอร์แลนด์ (Sutherland. 1952 : 353-358) ได้ศึกษานักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาเป็นรายบุคคล (Case Study) ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ โดยอาศัยระดับสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอัตโนมัตินิสัย และลักษณะบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียน 2 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความรู้สึกลึกซึ้งและมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทลเลอร์ (Taylor. 1964 : 76-82) ได้ศึกษาสาเหตุของความไม่สอดคล้องระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านบุคลิกภาพของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับความสามารถมีความวิตกกังวลน้อยกว่า และมีความสามารถในการควบคุมตนเองได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ

งานวิจัยในประเทศ

สมชัย วงษ์นาคะ (2524 : 93) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพชรดี เปี่ยมมงคล (2527 : 46-47) ได้ศึกษามโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลปี 2,3 และ 4 โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีมโนภาพแห่งตนสูง จะมีแนวโน้มเกิดความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยต่ำ และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3 และ 4 มีความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินอกจากนั้นพบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลมากที่สุด และนักศึกษาพยาบาลที่มีความวิตกกังวลมากที่สุดจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 46) ได้กล่าวว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทาง

เศรษฐกิจต่ำหรือยากจนมักจะจะมีปัญหามากทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจและนำไปสู่ปัญหาความประพฤติซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลต่อการเรียน และต่อปัญหาทางด้านอารมณ์

โสภา ชูพิชัยกุล และคนอื่น ๆ (ม.ป.ป. : 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตนี้อาจเป็นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมหมายถึงการมีความรู้สึกลับั่นคงในตัวเอง จึงทำให้ความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับภาวะดิ่งเครียดหรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

3.1.6.1 งานวิจัยเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคเดวิด (McDavid. 1963 : 60) กล่าวว่า ยังมีหลักฐานยืนยันว่าผู้ที่เป็นชนกลุ่มน้อยและผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่ากลุ่มอื่น

วาร์เนอร์ (Ringness. 1968 : 270 ; citing Warner. 1948) ได้ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพพบว่าพวกชนชั้นกลางจะเป็นคนที่มีความมั่นคงทางอารมณ์เป็นของตัวเอง ขณะที่พวกฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มขาดความอบอุ่น หงุดหงิดง่าย และมีอาการทางประสาท

นินเซนท์ (Nurmi. 1991 : 26 ; citing Vincent. 1965) ได้ศึกษาความคาดหวังในชีวิตอนาคตของวัยรุ่นชาวอเมริกา จำนวน 48 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-15 ปี กับระดับชั้นทางสังคมพบว่า เด็กที่มาจากระดับชั้นทางสังคมสูงมองอนาคตกว้างไกลกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่มาจากระดับชั้นทางสังคมต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโอเรนค์และเอลลิส ซึ่งศึกษากับวัยรุ่นชายชาวอเมริกันจำนวน 80 คน ที่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี และของทิสซโควา ซึ่งศึกษากับวัยรุ่นชาวโปแลนด์ จำนวน 520 คน ที่มีอายุระหว่าง 11-15 ปี (Nurmi.1991 : 22-25 ; citing O'Rand & Elli. 1974 ; Tyszkawa.1980) ซึ่งพบผลตรงกันว่าวัยรุ่นที่มีระดับชั้นทางสังคมสูงมองอนาคตได้กว้างไกลและวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพได้มากกว่าวัยรุ่นที่มีระดับชั้นทางสังคมต่ำกว่า

เนอร์มี (Nurmi.1991 : 21 ; citing Nurmi. 1987) ได้ศึกษาความคาดหวังและความกลัวในชีวิตอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์ จำนวน 148 คน ที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมสูงมีโครงการในอนาคตเกี่ยวกับอาชีพกว้างไกลกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมต่ำกว่า

งานวิจัยในประเทศ

ทิพวรรณ จันทรวินุญช์ (2510 : 54-56) ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน ผล

การศึกษาพบว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในบ้านและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

จินตนา อินทรไทย (2525 : 48-49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุดส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด

จรรยา สุวรรณทัต และคณะ (2533) ได้ศึกษาความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กไทยในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางการศึกษา การฝึกทักษะและการพัฒนาจิตลักษณะ 6 มิติ ได้แก่ การควบคุมยับยั้ง ความมั่นใจในตนเอง ความอดกลั้น ขอมริบ และให้อภัย วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม และลักษณะมุ่งอนาคต ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ ได้คะแนนเฉลี่ยของจิตลักษณะด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 มิติ สูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจสูงและปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่ากลุ่มอื่น

3.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

เกตเซลส์ และคนอื่น ๆ (Getzels and others. 1964 : 390-398) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลนั้นย่อมแตกต่างกัน เพราะคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน เมื่อคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลนั้นจึงแตกต่างกันด้วย

เทอเนอร์ (Turner. 1982 : 349-351) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่า ลักษณะของความคาดหวัง เปรียบเหมือนกับ “ การเล่นเกมละครเวที ” กล่าวคือ จะต้องมีการแสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำหรับผู้แสดง คือ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่าง ๆ ทางสังคม จะสามารถเปรียบได้เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่า บุคคลควรมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างกันไป

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่น ๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเหมือนสคริปต์ที่จะกำหนดบทบาทของบุคคลในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวแล้ว

บุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของสังคมและบุคคลอื่น ๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังร่วม

สุรางค์ จันทน์เอม (2525 : 54-55) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวัง (Expectation) คือ ความเชื่อว่าสิ่งใดที่น่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดบ้างที่น่าจะไม่เกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคล เช่น บุคคลเคยมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับประสบการณ์ใหม่ก็อาจทำให้ทำการคาดหวังได้ไม่พลาดเกินไป หรืออาจคาดหวังได้ถูกต้อง บุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนในสิ่งใดมักจะไม่มี การคาดหวังในสิ่งนั้น หรือหากมีการคาดหวังก็มักไม่เกิดขึ้นจริงตรงตามความคาดหวังไว้ ความคาดหวังที่ประสบความสำเร็จช่วยให้บุคคลมีทัศนคติต่อตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

อัจฉรา สุขารมณ์ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาในด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคาดหวังมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์เดิม ความคาดหวังร่วมจากบุคคลอื่น ๆ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลที่ถูกคาดหวังนั้นด้วย

3.1.7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แจนเซน (Janssen. 1983 : 2804-A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 1,031 คน พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการเรียนและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการเรียนและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (Anderson .1995 : 15-33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลุกฝังและการอบรมเลี้ยงดูโดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบผลสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

งานวิจัยในประเทศ

มัลลิกา นิตยาพร และคณะ (2533 : 79) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของนักเรียนคือความคาดหวังจากผู้ปกครองในเรื่องระดับการศึกษาสูงสุด และการประกอบอาชีพของบุตร

เพ็ญศรี จินตาศักดิ์ (2535 : 90) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ส่งผลความพยายามที่เป็นคุณลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เรียน คือ อุปกรณ์การเรียนการสอน

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135-152) ได้ศึกษาผลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
6. การส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมชาติ
9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถอยู่เสมอ

10. สร้างความตื่นตัวและจัดความเนื้อหาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อนายต่อการเรียนการสอน

11. การตัดสินใจในทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแข่งขัน แบ่งพวกในหมู่นิสิต นักศึกษา
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ (2523 : 45-46) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการมีสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียน สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมและโครงการต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีผลโดยตรงต่อชีวิตและสุขภาพของนักเรียนในแง่ต่าง ๆ กัน ในแง่บวกคือ การทำให้นักเรียนมีความสะดวกสบาย ร่าเริงมีความสุข รักสวยงาม หรือในแง่ป้องกันไม่ให้เกิดโรคและป้องกันอันตรายจากการบาดเจ็บต่าง ๆ และในแง่การช่วยให้นักเรียนพัฒนาการทางการศึกษา กล่าวโดยสรุป สภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียนจะช่วยให้เกิดผลทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ผลทางบวก สภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียนจะทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่เรียนที่น่าไปเรียน การระบายอากาศที่ดีและการจัดแสงสว่างให้เหมาะสมจะช่วยให้ห้องเรียนน่าอยู่เรียนได้สบายยิ่งขึ้น อาคารเรียนที่สะอาดเรียบร้อยจะทำให้ครูและนักเรียนอยากเข้าไปอยู่มากกว่าอาคารเรียนที่สกปรก การมีน้ำดื่มอย่างเพียงพอ การจัดที่นั่งให้สบาย และโรงอาหารที่เรียบร้อยก็เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ สัมพันธภาพอันดีระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตของทั้งสองฝ่าย การใช้วิธีสอนที่ดีจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จบ่อยครั้ง และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ จะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในงานของตนได้นาน ทำให้นักเรียนอยากตอบสนองด้วยการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนทำให้นักเรียนมีความสุขด้วย
2. การป้องกันโรคภัยหรืออันตรายต่าง ๆ โดยการร่วมมือกับแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะช่วยป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ

3. พัฒนาด้านการเรียน สภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียน กระบวนการทางด้านจิตวิทยาอันสลับซับซ้อนของการเรียนรู้เป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม และบุคคลได้รับอิทธิพลมาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งทางกายและทางจิตใจ

นางเยาว์ พงษ์ประดิษฐ์ (2534 : 8) ได้แบ่งสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ซึ่งปัจจุบันเรียกชื่อว่า สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษา ออกเป็น 5 ด้านคือ

1. สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน
2. สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
3. สภาพแวดล้อมด้านกิจกรรม

4. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร

5. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เรียน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สรุปได้ว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นการกระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา

3.1.8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เลียว (Liu, 1975 : 1411-A-1412-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสอนโดยการจัดตั้งโครงการขึ้นเพื่อพัฒนาความต่อเนื่องของบทเรียนที่ใช้กับคอมพิวเตอร์เพื่อสอนวิชาความรู้เบื้องต้นในวิชาฟิสิกส์ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถช่วยผู้เรียนได้ดังนี้

- 1.1 ช่วยให้มีความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ด้วยวิธีการปฏิบัติ
- 1.2 ช่วยให้สามารถทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนในห้องเรียนไปแล้ว
- 1.3 ทำให้เกิดความแม่นยำในวิชาที่เรียนอ่อน โดยปรับปรุงวิธีการเรียน
- 1.4 ผู้เรียนสามารถสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง
- 1.5 ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาฟิสิกส์

2. คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในประเทศ

อุทัย เพชรช่วย (2527 : 64) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในเรื่องเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สอนโดยกลุ่มเพื่อนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงปานกลาง และสอนโดยครู พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

รัตนา ศิริพานิช (2531 : 6) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือ ความรู้สึกแข่งขันในทางการเรียน วิตกกังวลมากเกี่ยวกับการเรียน โดยรู้สึกว่าจะไม่ถูก และรู้สึกว่าตนเองไม่อบอุ่นไม่มั่นคงในสภาพการเรียน รองลงมาคือ ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน คือความรู้สึกว่าเพื่อนไม่จริงจังต่อกัน ส่วนปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีน้อยที่สุด ข้อที่นักศึกษารู้สึกว่าควรมีการปรับตัวมากที่สุด รู้สึกว่าตนเองขาดความเป็นกันเองกับอาจารย์

จากเอกสารและงานวิจัย ดังกล่าว สรุปได้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ คือ อุปกรณ์การเรียนการสอน มีผลทำให้แรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

3.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

แกสตา และ คนอื่น ๆ (Gazda and others. 1977 : 10) ได้สรุปผลงานวิจัยของนักศึกษามากมาย ท่าน ที่ได้ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับบรรยากาศภายในห้องเรียน ซึ่งมีผู้ศึกษาดังต่อไปนี้ วิทฮอล (withall. 1949) ฟลนเคอร์ส (Farnders. 1951) เพอร์กิน (Perkin. 1951) วิทฮอลและเลวิส (Withall and Lewis.1963) สรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมของครูเป็นผู้กำหนดที่สำคัญของการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อจิตใจของนักเรียน
3. การปฏิบัติของครูต่อนักเรียน จะมีผลต่อเจตคติของนักเรียนที่มีต่อสังคม และการปฏิบัติของนักเรียนต่อบุคคลอื่น นั่นคือ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องมนุษยสัมพันธ์นั่นเอง

ไพฑูริย์ สีนลรัตน์ (2524 : 49-86) ได้กล่าวถึง บทบาทของอาจารย์และบรรยากาศการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาว่า การสอนของอาจารย์ควรเน้นการสร้างเสริมให้นักศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้เป็นสำคัญ บทบาทที่สำคัญของอาจารย์คือ เป็นผู้คอยชี้แนะทางและวิธีการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน งานที่อาจารย์ปฏิบัตินั้นมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะทางความรู้หรือสติปัญญา กับทางมนุษยสัมพันธ์ หมายความว่า อาจารย์จะต้องรู้เนื้อหาที่ตนสอนและจะต้องมีทักษะทางสัมพันธภาพที่ดีด้วย

ครูเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ วิธีการสอนของครูเป็นการสร้างเสริมความรู้ให้สมบูรณ์เป็นแบบฉบับแก่นักเรียน และเป็นการวางเงื่อนไขว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรปฏิบัติ ซึ่งเบลเลคได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนระหว่างครูและนักเรียน เป็น 2 ประเภท คือ (ชูศรี เอมละออง . 2525 : 23 ; อ้างอิงจาก Bellack. 1963)

1. พฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนแสดงออก เพื่อสื่อความหมายระหว่างกันโดยการพูด
2. พฤติกรรมที่ไม่ใช่ทางวาจา (Non-Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนไม่ได้แสดงออกทางวาจา แต่เป็นการแสดงออกทางท่าทาง เช่น การเขียน การพยักหน้า หรือสั่นศีรษะ เป็นต้น

ในการดำเนินกิจการใด ๆ ก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้กิจการนั้นสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ในด้านการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาจะช่วยส่งเสริม และสนับสนุนให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น พร

ชูลี อาชาวบารุง (2525 : 232) ได้กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2528 : 83-87) ได้กล่าวถึงพื้นฐานที่จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนนั้น ได้แก่

1. การยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล (Respect as a Person) คือการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูและศิษย์ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนมีแต่ความก้าวร้าว แข่งขัน ความกดดัน อคติ เอารัดเอาเปรียบ ย่อมไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2. การสื่อสารแบบเปิด (Open Communication) การสื่อสารแบบเปิดที่อยู่ในบรรยากาศของการยอมรับเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม พฤติกรรม แนวคิดของแต่ละบุคคลที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน รวมทั้งการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในชั้นเรียนที่ตอบสนอง การปฏิบัติทางด้านความรู้สึก คุณลักษณะ ค่านิยม การแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองจะเกิดขึ้นจากเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า สามารถพัฒนาช่วยเหลือตนเองได้ และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

3.1.9.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

งานวิจัยในต่างประเทศ

มาร์แชล (Marshall, 1974 : 773-775) ได้ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมที่จะช่วยเสริมการเรียนรู้ในด้านการพยาบาลที่เมืองบอสตัน ในปี 1974 พบว่า สิ่งที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านการพยาบาลคือ อาจารย์พยาบาลจะต้องเข้าถึงนักศึกษา และยอมรับว่าสัมพันธภาพเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา ต้องเข้าใจสภาพเศรษฐกิจของนักศึกษาแต่ละคน เข้าใจความต้องการ ความแตกต่างของนักศึกษา รวมถึงการปฏิบัติตนต่อนักศึกษาด้วย

งานวิจัยในประเทศ

รัตนา ศิริพานิช (2531 : 6) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือ ความรู้สึกแข่งขันในทางการเรียน วิตกกังวลมากเกี่ยวกับการเรียน โดยรู้สึกว่าแบ่งเวลาไม่ถูก และรู้สึกว่าตนเองไม่อบอุ่นมั่นคงในสภาพการเรียน รองลงมาคือ ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน คือความรู้สึกว่าเพื่อนไม่จริงใจต่อกัน ส่วนปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีน้อยที่สุด ข้อที่นักศึกษารู้สึกว่าควรมีการปรับตัวมากที่สุด รู้สึกว่าตนเองขาดความเป็นกันเองกับอาจารย์

จากเอกสารและงานวิจัย ดังกล่าว สรุปได้ว่า อาจารย์เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน เป็นอย่างมาก สัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์กับนักเรียน จะมีส่วนอย่างมากต่อแรงจูงใจของนักเรียน

3.1.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต

นิวคอมป์ (1962 : 79) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนิสิตในระดับอุดมศึกษา ทั้งในด้านทัศนคติ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพของนิสิต

แอสติน (Astin . 1968 : 187) กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชาและอาชีพ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของแคนเทล (Cantell. 1976 : 4912-A) ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และค่านิยมของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเช่นเดียวกัน

สวานีย์ ดันดีพัฒนานันท์ (2522 : 57) กล่าวว่า สัมพันธภาพ หมายถึง การที่บุคคล 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ทำความรู้จักติดต่อกันโดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเดือน เป็นปี หรือตลอดชีวิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชีวิตและลักษณะสัมพันธภาพ

ประกอบ คูปรันต์ (2525 : 179-180) ได้สรุปความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนิสิตไว้ว่าเพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่วไป ซึ่งไม่สามารถหาได้จากอาจารย์และชั้นเรียน เพื่อนร่วมกลุ่มสามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการ ได้ กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยทำให้นิสิตมีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น และเพื่อนยังช่วยทำหน้าที่ในการฝึกการเข้าสังคมแก่นิสิตและช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะส่งผลในการช่วยเหลือกันระหว่างการทำงานได้

ผ่องศรี เกียรติเลิศสนา (2526 : 106) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเพื่อน หรือกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพของนักศึกษา

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวถึง กลุ่มเพื่อนว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจัดกลุ่มกันของนักศึกษาซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

สุชา จันทร์เอม (2529 : 153-155) กล่าวว่า เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น นอกจากจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจแล้ว ยังพบว่า เด็กวัยรุ่นนี้ต้องการเป็นอิสระและการเป็นตัวของตัวเอง ชอบอยู่ตามลำพัง วัยรุ่นพยายามจะหาเพื่อนที่อยู่รุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกันเพื่อจะได้เอาไว้อับทาสมาคมพูดคุยสังสรรค์ กลุ่มของเด็กวัยรุ่นนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกันเพื่อให้เกิดเป็นสัญลักษณ์ประจำกลุ่มขึ้น การ

ที่วัยรุ่นมีการคบเพื่อนที่มีลักษณะนิสัยใจคอ และรสนิยมเดียวกับตน ในที่สุดจะมีเพื่อนสนิททู่หามา ใกล้ชิดกัน ไปไหนมาไหนด้วยกัน กินนอนด้วยกัน เพื่อให้เกิดความสนิทสนมมากยิ่งขึ้นและเอาไว้อุปการะกัน

ฮิวทลีย์ และเกรซ (ประสาน อุพาธรรม.2535 : 25 ; อ้างอิงจาก Wheatley and Grace. 1965) นักศึกษากับกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งนักศึกษาต้องเปลี่ยนสภาพแวดล้อมใหม่ ต้องเปลี่ยนเพื่อนใหม่ นักศึกษาต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

เฮอร์ล็อก (ประสาน อุพาธรรม.2535 : 25 ; อ้างอิงจาก Hurlock. 1975) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนนักศึกษาเป็นสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ การปรับตัวเข้ากับเพื่อน การสร้างบรรยากาศแห่งการเป็นมิตร ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ และความก้าวหน้าให้กับตนเองและสังคม

3.1.10.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต

งานวิจัยในต่างประเทศ

กอสลิน (Gopslin. 1962 : 283-286) ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนจะมีลักษณะคดองแคตัว ว่องไว สนใจต่อสิ่งรอบตัว ร่าเริง เข้ากับคนง่าย เชื่อมั่นในตนเอง ไวต่อความรู้สึกและสนใจผู้อื่น

เดวิด (David. 1971 : 5789-A) พบว่า นักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นมาก มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจ และมีการขัดแย้งสมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล

งานวิจัยในประเทศ

เลิศพร ภาระสกุล (2516 : 2-4) ได้ศึกษาพบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในสถาบันการศึกษาไทย มีอิทธิพลอย่างมากในเรื่องค่านิยมรักความสะอาดสวยงาม รักสนุก ไม่เคร่งเครียด ค่านิยมเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าเป็นค่านิยมที่ต่อต้านปัญหา แสดงออกให้เห็นโดยการที่นักศึกษาไทยไม่ค่อยหมกมุ่นศึกษาดำรง หรือซักถามอาจารย์ เพื่อน หรืออภิปรายในเรื่องวิชาการหรือจับกลุ่มค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์ของใหม่ ๆ ส่วนใหญ่จะเที่ยวเตร่ หาความสนุกสนานจากการซื้อของ ชมภาพยนตร์ แข่งขันกีฬา เดินร่า แม้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามาใหม่จะมีความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้ ก็จะถูกระบบอาวุโสประเพณี กดขี่บังคับในทางที่ผิดโดยอำนาจของรุ่น

ที่ไม่ให้รุ่นน้องแสดงออกถึงความเด่นของวิชาการในเพื่อนรุ่นเดียวกัน ถ้ามีใครสนใจศึกษาหาความรู้หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมก็จะถูกกล่าวหาว่าไม่รักเพื่อน

ประสาน อุพารธรรม (2525 : 78-81) ศึกษาสภาพแวดล้อมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมในสถาบัน ด้านการสังคมในกลุ่มเพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนา คือ นักศึกษามีความผูกพันกับแผนกวิชาของคนมากเกินไป ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมส่วนรวม และมีข้อเสนอแนะว่า วิทยาเขตควรจัดกิจกรรมระหว่างแผนกให้มากและให้มีความต่อเนื่อง

รัตนา ศิริพานิช (2531 : 6) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มีปัญหาจากสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพจิตที่จัดว่ามีความสำคัญเป็นอันดับสองคือ ปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

สว่างจิต ศรีระษา (นิพนธ์ วรรณเวช.2538 : 81 ; อ้างอิงมาจาก สว่างจิต ศรีระษา.2528) ศึกษาชีวิตนักศึกษาขอนแก่น พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์สนิทสนมในกลุ่มเพื่อนที่เป็นนักศึกษาด้วยกันมากกว่ากลุ่มบุคคลอื่น นอกจากนี้นักศึกษา ยังพักอยู่ในหอพักของสถาบันจึงมีโอกาสพบปะและทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อนิสัยเป็นอย่างมาก ทั้งด้านทัศนคติ แรงจูงใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ถ้านิสิตได้รับการยอมรับจากเพื่อน จะทำให้มีความอบอุ่นใจ มีความมั่นใจ และเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรงของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 รวม 1,065 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 รวม 316 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1967 : 88 : 887) โดยใช้คณะและเพศเป็นชั้น โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็นคณะและเพศ ได้ดังนี้
 - 1.1 คณะแพทยศาสตร์ จำนวน 94 คน เป็นนิสิตชาย 32 คน นิสิตหญิง 62 คน
 - 1.2 คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 69 คน เป็นนิสิตชาย 39 คน นิสิตหญิง 30 คน
 - 1.3 คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 46 คน เป็นนิสิตชาย 11 คน นิสิตหญิง 35 คน
 - 1.4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 128 คน เป็นนิสิตชาย 103 คน นิสิตหญิง 25 คน
 - 1.5 คณะพลศึกษา จำนวน 196 คน เป็นนิสิตชาย 82 คน นิสิตหญิง 114 คน
 - 1.6 คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 43 คน เป็นนิสิตชาย 10 คน นิสิตหญิง 33 คน
 - 1.7 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 151 คน เป็นนิสิตชาย 57 คน นิสิตหญิง 94 คน
 - 1.8 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 294 คน เป็นนิสิตชาย 77 คน นิสิตหญิง 217 คน
 - 1.9 คณะสังคมศาสตร์ จำนวน 44 คน เป็นนิสิตชาย 18 คน นิสิตหญิง 26 คน

2. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ตามความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อเปรียบเทียบกับตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากร ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน (Yamane, 1967 : 886) จึงได้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 3 : 1 ได้กลุ่มตัวอย่าง 316 คน เป็นนิสิตชาย 127 คน และนิสิตหญิง 189 คน ดังนี้

คณะแพทยศาสตร์	จำนวน 28 คน	เป็นนิสิตชาย 10 คน	นิสิตหญิง 18 คน
คณะเภสัชศาสตร์	จำนวน 20 คน	เป็นนิสิตชาย 11 คน	นิสิตหญิง 9 คน
คณะพยาบาลศาสตร์	จำนวน 14 คน	เป็นนิสิตชาย 3 คน	นิสิตหญิง 11 คน
คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน 38 คน	เป็นนิสิตชาย 31 คน	นิสิตหญิง 7 คน
คณะพลศึกษา	จำนวน 58 คน	เป็นนิสิตชาย 24 คน	นิสิตหญิง 34 คน
คณะมนุษยศาสตร์	จำนวน 13 คน	เป็นนิสิตชาย 3 คน	นิสิตหญิง 10 คน
คณะศึกษาศาสตร์	จำนวน 45 คน	เป็นนิสิตชาย 17 คน	นิสิตหญิง 28 คน
คณะศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน 87 คน	เป็นนิสิตชาย 23 คน	นิสิตหญิง 64 คน
คณะสังคมศาสตร์	จำนวน 13 คน	เป็นนิสิตชาย 5 คน	นิสิตหญิง 8 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะและเพศ

คณะ	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
แพทยศาสตร์	32	62	94	10	18	28
เภสัชศาสตร์	39	30	69	11	9	20
พยาบาลศาสตร์	11	35	46	3	11	14
วิศวกรรมศาสตร์	103	25	128	31	7	38
พลศึกษา	82	114	196	24	34	58
มนุษยศาสตร์	10	33	43	3	10	13
ศึกษาศาสตร์	57	94	151	17	28	45
ศิลปกรรมศาสตร์	77	217	294	23	64	87
สังคมศาสตร์	18	26	44	5	8	13
รวม	429	636	1,065	127	189	316

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ซึ่งแบ่งเป็น 10 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามอัตมโนทัศน์

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 7 เป็นแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน

ตอนที่ 8 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

ตอนที่ 9 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต

ตอนที่ 10 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่างของแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนิสิต เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ()

1. เพศ	() ชาย
	() หญิง
2. คณะที่ศึกษา	

3. คะแนนเกรดเฉลี่ยสะสมของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA)

4. อาชีพของผู้ปกครอง
- () รัฐบาล พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 () พนักงานบริษัทเอกชน
 () ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว
 () อื่น ๆ โปรดระบุ

5. ผู้ปกครองของนิสิตมีรายได้.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ

2.1 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

2.2 ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ซึ่งเป็นแบบวัดที่อัจฉราวังศ์วัฒนามงคล (2533 : 159-162) ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม

2.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ มี 5 ระดับ

ตัวอย่างของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
0	ท่านรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของ ท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า...
00	เมื่อทำงานเริ่มต้นทำสิ่งใดแล้ว ต้องทำให้เสร็จ...

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงปานกลาง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงปานกลาง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 57-58)

คะแนนจากแบบวัดนี้จะอยู่ระหว่าง 0-100 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนน 51-100 มีบุคลิกภาพแบบ เอ

ผู้ที่ได้คะแนน 1-50 มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

3.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

3.2 ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนแล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับ

นิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษาจากแนวความคิดของรพีพรรณ สุธาปัญญกุล (2541 : 148-153) และปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 101-104) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมา 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

3.3 ลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ก.ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของท่านบางครั้งบ้าง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของท่าน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
0	การเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม.....
00	ผู้ที่เรียนจบในระดับอุดมศึกษาหางานทำได้ง่าย.....

ข. ด้านความรู้สึกรู้สึก

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

มาก	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านบางครั้งบ้าง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความรู้สึกของท่าน
น้อย	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา.....
00	ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่ทำทลายความสามารถ.....

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่าน ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านบ้างและบางครั้งก็ไม่ตรงกับพฤติกรรม ที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่าน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของท่านน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	ข้าพเจ้ามักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา.....
00	ข้าพเจ้าไม่มีความกระตือรือร้นในขณะที่เรียนเลย.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

12.8 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

12.9 ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับ

นิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของกนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 159-163) และปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 98-100) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ขึ้นมา 3 ด้าน คือ ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและด้านความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

4.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ</u> ข้าพเจ้าขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอเพื่อ ความก้าวหน้าในการทำงาน.....
00	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความ รู้ไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ...
0	<u>ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน</u> เมื่อมีปัญหาในการเรียน ข้าพเจ้าต้องหา วิธีการที่จะจัดการเกี่ยวกับปัญหานั้นให้ สำเร็จ.....
00	ข้าพเจ้ามักปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน การเรียนคลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ ไข.....

	<u>ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและ</u> <u>ด้านความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อ</u> <u>ประสบความสำเร็จในชีวิต</u>					
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบรอคอยงาน โดยไม่ทำ อะไรเลย.....
00	ข้าพเจ้าชอบฝึกทักษะเกี่ยวกับอาชีพที่ ข้าพเจ้าสนใจ.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามอัครมโนทัศน์

5.1 ศึกษาานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัครมโนทัศน์

5.2 ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับอัครมโนทัศน์ แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยาม

ศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของ นิ่มนวล อันทะชัย (2532 : 33)

5.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับอัครมโนทัศน์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามอัครมโนทัศน์

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
จริง หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านบางครั้งบางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>องค์ประกอบที่ 1 รูปร่างลักษณะ</u>					
0	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีรูปร่างหน้าตาดี...
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองแต่งกายได้เหมาะสมกับ รูปร่าง...
	<u>องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถ</u>					
0	ข้าพเจ้าเป็นคนเรียนเก่ง...
00	ข้าพเจ้าเป็นคนฉลาด...
	<u>องค์ประกอบที่ 3 คุณค่าของตนเอง</u>					
0	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีเพื่อนรักใคร่มาก...
00	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองขาดลักษณะความเป็นผู้นำ หรือหัวหน้า...
	<u>องค์ประกอบที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตนเอง กับผู้อื่น</u>					
0	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจที่จะเป็นเพื่อนกับใคร...
00	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้...

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีอึดมโนทัศน์ในทางดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีอึดมโนทัศน์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีอึดมโนทัศน์ในทางไม่ดี

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

6.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

6.2 ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของอรนุช ก้นสิทธิ์ (2542)

6.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิด

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน

5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดของท่านจริงมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดของท่านจริงพอสมควร

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของท่าน บางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของท่าน
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่ จริง	ไม่ จริงที่ สุด
0	ผู้ประกอบการต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในระดับ อุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	4	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 7 เป็นแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน

7.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน

7.2 ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ของ เสาวรัตน์ จุรัตน์ (2535) และพูนทรัพย์ วงศ์พานิช (2533) ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

7.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของท่านจริงที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของท่านจริง
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของท่านบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	ไม่ จริง	ไม่จริง ที่สุด
	<u>ด้านบรรยากาศการเรียน</u>					
	<u>ลักษณะทางกายภาพ</u>					
0	อากาศในห้องเรียนถ่ายเทดี...
00	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย...
	<u>สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
0	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน...

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	4	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง บรรยากาศการเรียนการสอนอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง บรรยากาศการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง บรรยากาศการเรียนการสอนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 8 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

8.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

8.2 ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของ อรทิพา ส่องศิริ (2537) และชนิษฐา อารยภิญโญ (2542)

8.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกรของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์</u> นิสิตแสดงความเคารพอาจารย์ทั้งในห้อง เรียนและที่อื่น ๆ
00	<u>สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิต</u> อาจารย์รับฟังเหตุผลของนิสิต...

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และนิสิตกับเพื่อน
นิสิตอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และนิสิตกับเพื่อน
นิสิตอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และนิสิตกับเพื่อน
นิสิตอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 9 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต

9.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิต
กับเพื่อนนิสิต

9.2 ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต แล้วนำมาปรับ
ปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของ อรทิพา ส่องศิริ
(2537) และขนิษฐา อารยภิญโญ (2542)

9.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต เป็นแบบสอบ
ถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต นิสิตเป็นคนที่เพื่อนวางใจ

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้
ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2528 : 9)

- คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และนิสิตกับเพื่อน นิสิตดี
- คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และนิสิตกับเพื่อน นิสิตดีพอใช้
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และนิสิตกับเพื่อน นิสิตไม่ดี

ตอนที่ 10 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

- 10.1 ศึกษาปริมาณศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง
- 10.2 ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรง แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของทองหล่อ นาคหอม (2535 : 103-108) ชนิตา เพชรทองคำ (2542 : 118-124) และ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 93-36)
- 10.3 ลักษณะแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงงูใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง
ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	นิสิตมีแรงงูใจจากเหตุผลข้อนี้ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นิสิตมีแรงงูใจจากเหตุผลข้อนี้ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นิสิตมีแรงงูใจจากเหตุผลข้อนี้ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นิสิตมีแรงงูใจจากเหตุผลข้อนี้ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นิสิตมีแรงงูใจจากเหตุผลข้อนี้ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับของแรงงูใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	<u>ข้าพเจ้าเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงเพราะ</u> ข้าพเจ้าไม่ต้องการสมัครสอบวัดความรู้กับ ทางทบวงมหาวิทยาลัย (Entrance).....
00	เพื่อนสนับสนุนและชักชวนให้มาเรียนใน ระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน

ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
โดยวิธีสอบตรงมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
โดยวิธีสอบตรงปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
โดยวิธีสอบตรงน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรงคณะครุศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test เลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัยปรากฏว่าได้ค่าอำนาจของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.789-4.021

2.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน (ด้านความคิด) จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.558-5.468 (ด้านความรู้สึก) จำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.162-6.573(ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม) จำนวน 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.456-4.499

2.3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต (ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ) จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.511-7.133 (ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน) จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.235-8.020(ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต) จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.138-5.940

2.4 แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ จำนวน 26 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.172-7.471

2.5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองจำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179-6.301

2.6 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนจำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.007-6.858

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง

2.551-5.140

2.8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.104-7.559

2.9 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.054-5.734

3. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 ไปหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามบุคลิกภาพเท่ากับ 0.7584

3.2 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน เท่ากับ 0.7815 (ด้านความคิด) เท่ากับ 0.8341 (ด้านความรู้สึก) เท่ากับ 0.7553 (ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม) เท่ากับ 0.7762

3.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เท่ากับ 0.8247 (ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ) เท่ากับ 0.8165 (ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน) เท่ากับ 0.7749 (ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต) เท่ากับ 0.8769

3.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอัตมโนทัศน์เท่ากับ 0.9121

3.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองเท่ากับ 0.8482

3.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนเท่ากับ 0.8741

3.7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เท่ากับ 0.8322

3.8 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิตเท่ากับ

0.7508

3.9 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงเท่ากับ 0.8786

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒเพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒระหว่างวันที่ 14-25 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 จำนวน 316 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน เพื่อแสดงข้อมูลด้านส่วนบุคคลในแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงโดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

4. สร้างสมการพยากรณ์ จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ในข้อ 3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ F
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
\hat{Y}	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
Y	แทน	แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง
X ₁	แทน	เพศชาย
X ₂	แทน	เพศหญิง

X ₃	แทน	คณะแพทยศาสตร์
X ₄	แทน	คณะเภสัชศาสตร์
X ₅	แทน	คณะพยาบาลศาสตร์
X ₆	แทน	คณะวิศวกรรมศาสตร์
X ₇	แทน	คณะพลศึกษา
X ₈	แทน	คณะมนุษยศาสตร์
X ₉	แทน	คณะศึกษาศาสตร์
X ₁₀	แทน	คณะศิลปกรรมศาสตร์
X ₁₁	แทน	คณะสังคมศาสตร์
X ₁₂	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X ₁₃	แทน	อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
X ₁₄	แทน	อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
X ₁₅	แทน	อาชีพค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว
X ₁₆	แทน	อาชีพอื่น ๆ
X ₁₇	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X ₁₈	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₉	แทน	ทัศนคติต่อการเรียน
X ₂₀	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₂₁	แทน	อัตมโนทัศน์
X ₂₂	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X ₂₃	แทน	บรรยากาศการเรียนการสอน
X ₂₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
X ₂₅	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Mutiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตระดับอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต อัตมโนทัศน์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่าง นิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต และแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับ อุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

ตอนที่ 3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและ ด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตระดับอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน ตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนิติระดับอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจําแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ

ตัวแปร	ระดับของปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	127	40.20
	หญิง	189	59.80
	รวม	316	100
คณะที่ศึกษา	คณะแพทยศาสตร์	28	8.90
	คณะเกษตรศาสตร์	20	6.30
	คณะพยาบาลศาสตร์	14	4.40
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	38	12.00
	คณะพลศึกษา	58	18.40
	คณะมนุษยศาสตร์	13	4.10
	คณะศึกษาศาสตร์	45	14.20
	คณะศิลปกรรมศาสตร์	87	27.50
	คณะสังคมศาสตร์	13	4.10
	รวม	316	100
อาชีพของผู้ปกครอง	อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	102	32.30
	อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน	80	25.30
	อาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว	130	41.10
	อาชีพอื่น ๆ	4	1.30
	รวม	316	100
บุคลิกภาพ	แบบ เอ	314	99.40
	แบบ บี	2	0.40
	รวม	316	100

จากตาราง 2 พบว่านิสิตหญิงมีจำนวนมากกว่านิสิตชาย คือ เพศหญิงมีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 59.80 และเพศชายมีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 40.20 เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นคณะที่นิสิตเรียนมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และคณะมนุษยศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์เป็นคณะที่นิสิตเรียนน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 เมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองพบว่า มีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 และมีอาชีพอื่น ๆ เช่น เกษตรกร น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 เมื่อจำแนกตามบุคลิกภาพ พบว่า นิสิตมีบุคลิกภาพแบบ เอ จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 99.40 และนิสิตมีบุคลิกภาพแบบ บี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต อึดมโนทัศน์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต และแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปร	N = 316		การแปลผล
	\bar{X}	S	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.08	0.4096	สูง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	32,669.22	12,779.51	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	63.12	5.44	บุคลิกภาพแบบ เอ
ทักษะคิดต่อการเรียน	3.63	0.31	ปานกลาง
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.84	0.43	มาก
อึดมโนทัศน์	3.64	0.42	ดี
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	4.25	0.40	มาก
บรรยากาศการเรียนการสอน	3.47	0.65	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์	3.52	0.47	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต	3.91	0.47	ดี
แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง	3.52	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ทักษะคิดต่อการเรียนและแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ 32,669.22, 3.63 และ 3.52 ส่วนปัจจัยบรรยากาศการเรียนการสอน และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ 0.65 และ 0.47 ส่วนปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต อึดมโนทัศน์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ 3.08, 3.84, 3.64, 4.25 และ 3.91

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นการวิเคราะห์สมมติฐานข้อ 1 ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีผสมตรงของบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃	X ₂₄	X ₂₅	Y	
X ₁	1.000																										
X ₂	-1.000	1.000																									
X ₃	.028	.028	1.000																								
X ₄	.079	.079	.081	1.000																							
X ₅	.082	.082	.087	.081	1.000																						
X ₆	.312	.312	.115	.096	.090	1.000																					
X ₇	.012	.012	.146	.123	.102	.175	1.000																				
X ₈	.072	.072	.072	.072	.072	.077	.098	1.000																			
X ₉	.020	.020	.020	.020	.020	.028	.036	.043	1.000																		
X ₁₀	.173	.173	.173	.173	.173	.228	.292	.356	.420	1.000																	
X ₁₁	.007	.007	.007	.007	.007	.077	.098	.128	.158	.228	1.000																
X ₁₂	.125	.125	.125	.125	.125	.136	.173	.209	.245	.281	.356	1.000															
X ₁₃	.156	.156	.156	.156	.156	.167	.209	.245	.281	.317	.392	.428	1.000														
X ₁₄	.106	.106	.106	.106	.106	.136	.173	.209	.245	.281	.356	.392	.428	1.000													
X ₁₅	.069	.069	.069	.069	.069	.081	.101	.121	.141	.161	.209	.245	.281	.317	1.000												
X ₁₆	.023	.023	.023	.023	.023	.036	.056	.076	.096	.116	.141	.161	.181	.201	.221	1.000											
X ₁₇	.081	.081	.081	.081	.081	.089	.116	.141	.161	.181	.209	.229	.249	.269	.289	.317	1.000										
X ₁₈	.087	.087	.087	.087	.087	.098	.121	.141	.161	.181	.209	.229	.249	.269	.289	.317	.347	1.000									
X ₁₉	.044	.044	.044	.044	.044	.056	.076	.096	.116	.136	.161	.181	.201	.221	.241	.261	.281	.301	1.000								
X ₂₀	.039	.039	.039	.039	.039	.051	.071	.091	.111	.131	.151	.171	.191	.211	.231	.251	.271	.291	.311	1.000							
X ₂₁	.053	.053	.053	.053	.053	.064	.084	.104	.124	.144	.164	.184	.204	.224	.244	.264	.284	.304	.324	.344	1.000						
X ₂₂	.111	.111	.111	.111	.111	.121	.141	.161	.181	.201	.221	.241	.261	.281	.301	.321	.341	.361	.381	.401	.421	1.000					
X ₂₃	.092	.092	.092	.092	.092	.104	.124	.144	.164	.184	.204	.224	.244	.264	.284	.304	.324	.344	.364	.384	.404	.424	1.000				
X ₂₄	.090	.090	.090	.090	.090	.101	.121	.141	.161	.181	.201	.221	.241	.261	.281	.301	.321	.341	.361	.381	.401	.421	.441	1.000			
X ₂₅	.028	.028	.028	.028	.028	.036	.056	.076	.096	.116	.136	.156	.176	.196	.216	.236	.256	.276	.296	.316	.336	.356	.376	.396	.416	1.000	
Y																											

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) ทักษะคิดต่อการเรียน (X_{19}) อคติโนทัศน์ (X_{21}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{17}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{22}) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_{24}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต (X_{25})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{19})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) คณะที่ศึกษา ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ (X_3) คณะเภสัชศาสตร์ (X_4) คณะพยาบาลศาสตร์ (X_5) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (X_6) คณะพลศึกษา (X_7) คณะมนุษยศาสตร์ (X_8) คณะศึกษาศาสตร์ (X_9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ (X_{10}) คณะสังคมศาสตร์ (X_{11}) อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{13}) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{14}) อาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว (X_{15}) อาชีพอื่นๆ (X_{16}) และลักษณะมุ่งอนาคต (X_{20})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงผลในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	5	41.037	8.207	34.656**
Residual	310	73.416	0.237	
Total	315	114.452		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีปัจจัย 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₂₁	.348	.071	.248	.419	.176	66.992**
X ₂₁ X ₂₂	.425	.077	.285	.485	.235	48.051**
X ₂₁ X ₂₂ X ₁₂	.435	.069	.296	.540	.291	42.770**
X ₂₁ X ₂₂ X ₁₂ X ₁₈	.0291	.005	-.264	.586	.344	40.740**
X ₂₁ X ₂₂ X ₁₂ X ₁₈ X ₂₄	.165	.062	.131	.599	.356	34.656**

$$R = .599$$

$$R^2 = .356$$

$$SE = .486$$

$$a = .363$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีทดสอบตรงมี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ อคติโนทัศน์ (X_{21}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{22}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) บุคลิกภาพ (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_{24}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 ตัวนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีทดสอบตรงได้ ร้อยละ 35.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีทดสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = .363 + .348X_{21} + .425X_{22} + .435 X_{12} + .0291X_{18} + .165 X_{24}$$

สมการพยากรณ์ควบคุมแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีทดสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = .248X_{21} + .285X_{22} + .296X_{12} + -.264X_{18} + .131X_{24}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขป ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียน ในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 รวม 1,065 คน เป็นนิสิตชาย 429 คน และนิสิตหญิง 636 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2545 รวม 316 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane. 1967 : 88 : 887) โดยใช้คณะและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ซึ่งแบ่งเป็น 10 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 23 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78 แบ่งเป็น 3 ด้าน

- ก. ด้านความคิด จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83
- ข. ด้านความรู้สึกรู้สึก จำนวน 7 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75
- ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

มั่นเท่ากับ .77

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 แบ่งเป็น 3 ด้าน

ก. ด้านการคาดการณ์ไกลและการตัดสินใจ จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

ข. ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

ค. ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอกอยและความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามอ้อมโนทัศน์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 26 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

ตอนที่ 7 เป็นแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

ตอนที่ 8 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

ตอนที่ 9 เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75

ตอนที่ 10 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างวันที่ 14-25 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 จำนวน 316 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Paeron Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอดตรง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอดตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) ทักษะคิดต่อการเรียน (X_{19}) อัดมโนทัศน์ (X_{21}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{17}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{22}) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_{24}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต (X_{25}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ .226 , .204 , .419 , .131 , .391 , .191 , .143 และ .283 ตามลำดับ
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอดตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{18}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ -.218
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอดตรง มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) คณะที่เรียน ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ (X_3) คณะเภสัชศาสตร์ (X_4) คณะพยาบาลศาสตร์ (X_5) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (X_6) คณะพลศึกษา (X_7) คณะมนุษยศาสตร์ (X_8) คณะศึกษาศาสตร์ (X_9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ (X_{10})

คณะสังคมศาสตร์ (X_{11}) อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่ อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{13}) พนักงานบริษัทเอกชน (X_{14}) ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว (X_{15}) อาชีพอื่น ๆ (X_{16}) และลักษณะมุ่งอนาคต (X_{20})

4. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี

สอบตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ อึดมโนทัศน์ (X_{21}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{22}) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) บุคลิกภาพ (X_{18}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_{24}) ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ได้ร้อยละ 35.60

5. สมการที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ

5.1 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = .363 + .348X_{21} + .425X_{22} + .435 X_{12} + .0291X_{18} + .165 X_{24}$$

5.2 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = .248X_{21} + .285X_{22} + .296X_{12} + -.264X_{18} + .131X_{24}$$

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{12}) ทศนคติต่อการเรียน (X_{19}) อึดมโนทัศน์ (X_{21}) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{17}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{22}) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (X_{24}) และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต (X_{25}) อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักเป็นเด็กที่มีความรับผิดชอบ ทะเยอทะยาน กระตือรือร้น รู้จักพึ่งตนเองและรู้วิธีการวางแผนทางการเรียนที่ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมธี โทธิพัฒน์ (2523 :

75) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รัสเซล (อุดมลักษณ์ ช้อยหิรัญ. 2531 : 46 ; อ้างอิงจาก RusseI. 1969 : 236-266) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เกรด 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ทักษะคิดต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่มีทัศนคติทางบวกมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่เข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษานั้นมีทัศนคติที่คิดต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา คิดว่าการเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนในระดับที่น่าศึกษามาก รู้สึกว่าการเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนที่มีคุณค่าสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในหน้าที่การงานและในชีวิตประจำวัน ซึ่งถือว่ามีประโยชน์เป็นอย่างมาก ทำให้ทัศนคติต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ซึ่งสอดคล้องกับ เมเร็นและเลมัน (รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. 2542 : 37 : อ้างอิงจาก Mehrens and Lehman,1990) ที่กล่าวว่านักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถหรือเชาวน์ปัญญาเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่น ๆ ก็มีอิทธิพลได้ เช่น แรงจูงใจ วุฒิภาวะ รวมทั้งทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษาต่อครู โรงเรียน และวิชาที่เรียน

1.3 อึดมโนทัศน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่เข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมีอึดมโนทัศน์ที่ดีมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมากด้วย ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีความคิด ความรู้สึกต่อตนเองทั้งด้านร่างกาย ความสามารถ และจิตใจในด้านบวก ทำให้มีความมั่นใจและตั้งใจในการดำเนินการต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งทำให้เกิดคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทามาจินิ (Tamagini. 1969 : 4339B) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์ผลกับมโนภาพแห่งตนและระดับความมุ่งหวังในการเรียน พบว่าปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในเชิงนิมิต คือ ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงจะมีมโนภาพแห่งตนสูงด้วย

1.4 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงจะมีความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน เพราะสามารถซื้ออุปกรณ์การเรียนได้ครบครัน สามารถเรียนพิเศษเพิ่มเติมได้ ทำให้นิสิตไม่เกิดความกังวลในด้านความไม่พร้อมของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จึงเกิดแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ซึ่งสอดคล้องกับแมคเควิด (McDavid.1963 : 60) ที่กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของจินดนา อินทรไทย (2525 : 48 – 49) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.5 ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก ทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมากด้วย ทั้งนี้เพราะนิสิตรับรู้ว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังมากเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนของนิสิต ผลการเรียนของนิสิต ความสามารถด้านต่าง ๆ ของนิสิต และการนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยนิสิตรับรู้ว่าผู้ปกครองต้องการให้นิสิตประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง เป็นผู้ที่มีความรู้มาก ๆ เพื่อจะได้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการที่นิสิตรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองจะมีผลทำให้นิสิตมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ด้านการเรียน ขยันหมั่นเพียร อดทนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับ ดูเซค (Dusek.1980 : 87 – 110) กล่าวว่าผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้นและเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ แอนเดอร์สัน (รังรอง งามศิริ.2540 ; อ้างอิงจาก Anderson.1995 : 15-33) ที่กล่าวว่า การรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง (Perceived Parent's Expectation) มีบทบาทต่อการปลูกฝังการรับรู้และการอบรมเลี้ยงดู โดยจะมีผลทำให้นักเรียนเกิดความมานะพยายามที่จะทำให้อตนเองประสบความสำเร็จตามผู้ปกครองคาดหวัง สอดคล้องกับงานวิจัยของแคนเดล และเลสเซอร์ (Kandel and Lesser. 1962 : 221-222) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาของวัยรุ่น ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพทางเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน

1.6 บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าบรรยากาศการเรียนการสอนดี นิสิตจะมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะถ้ามหาวิทยาลัยมีบรรยากาศดี ห้องเรียนสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปราศจากสิ่งรบกวน วิธีการสอนของครูส่งเสริมการสอนแบบมีส่วนร่วม สื่อและอุปกรณ์การสอนมีประสิทธิภาพในการ

ใช้งาน ทันสมัยและเพียงพอกับนิสิต สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยส่งเสริมให้นิสิตมีความสุขที่จะเรียน มุ่งมั่นในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ลอเรนซ์ (Lowrence.1976:418) ที่กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ ทศพร ประเสริฐสุข (2525 : 96) ที่เสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน การใช้สื่อ วิธีการสอนต่าง ๆ ก็สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ และยังสอดคล้องกับ สุปัญญา กิตติสาร (คาร์ณี พัฒนศักดิ์กัญญา .2533 : 3 ; อ้างอิงจาก สุปัญญา กิตติสาร .2529 : 41 การจัดการศึกษาเพื่อให้เข้าใจตนเอง) ที่กล่าวว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกันระหว่างเพื่อน และครู โดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน เมื่อนักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนย่อมเป็นการพัฒนาคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไปด้วย

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์อยู่ในเกณฑ์ดี นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมากด้วย ทั้งนี้เพราะนิสิตมีความคิดว่าพฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนิสิต อันได้แก่ การให้คำแนะนำ ให้ความสนใจ รับฟังความคิดเห็น มีความเป็นกันเองกับนิสิต ดูแลนิสิตอย่างใกล้ชิด เอาใจใส่นิสิตอย่างทั่วถึง เปิดโอกาสให้นิสิตซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ได้ คอยให้กำลังใจ และให้คำปรึกษานิสิตจะเกิดความอบอุ่นใจและเห็นความสำคัญของการเรียน และมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน และเกิดความพยายามที่จะขวนขวายศึกษาหาความรู้ ไม่ทอดย สอดคล้องกับคำกล่าวของพรณี ชูชัย (2532 : 361) ที่กล่าวว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน จะทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิตดี นิสิตจะมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมากด้วย ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีเพื่อนและคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ใกล้ชิดสนิทสนม การทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้นิสิตมีความมั่นใจ ตั้งใจในการเรียนและทำกิจกรรม สอดคล้องกับ จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจัดกลุ่มกันของนิสิต ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง

เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย นอกจากนี้ วัชรินทร์ แก้วลา (2531 : 85) ได้เสนอแนะในการพัฒนาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษา โดยครูควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสังคมกลุ่มเพื่อน พัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ บุคลิกภาพ (X_{18}) อภิปรายได้ดังนี้ บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางลบต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความกระตือรือร้นในการเรียน ชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ รักความก้าวหน้า พยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความเพียรพยายามและชอบฟันฝ่าอุปสรรค เพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ชอบความท้าทาย ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย ดังที่ ฟรีดแมน และ โรสแมน (Friedman and Roseman, 1974: 164) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีลักษณะของคนที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย มีลักษณะกระตือรือร้น ชอบการแข่งขัน มีความมานะพยายาม ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 126-127) ที่ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ พบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ จะมีบุคลิกภาพแบบ เอ การเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงนั้น เป็นวิธีการที่บุคคลที่มีพฤติกรรมแบบ เอ คิดว่ามีความง่าย ไม่มีความท้าทาย ไม่ต้องฟันฝ่าอุปสรรคและมีการแข่งขันน้อยกว่าการสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษากับทบวงมหาวิทยาลัย จึงทำให้บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง มี 16 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) คณะที่ศึกษา ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ (X_3) คณะเกษตรศาสตร์ (X_4) คณะพยาบาลศาสตร์ (X_5) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (X_6) คณะพลศึกษา (X_7) คณะมนุษยศาสตร์ (X_8) คณะศึกษาศาสตร์ (X_9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ (X_{10}) คณะสังคมศาสตร์ (X_{11}) อาชีพของผู้ปกครอง อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_{13}) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{14}) อาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว (X_{15}) อาชีพอื่น ๆ (X_{16}) และลักษณะมุ่งอนาคต (X_{20}) อภิปรายได้ดังนี้

3.1 เพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

โดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตชายบางคน que เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะเพศชายมีความอิสระ ได้รับความอิสระจากผู้ปกครอง ทำให้มีความกล้าในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ค้นหาในสิ่งที่ท้าทาย นำไปสู่ความพยายามในการเรียนรู้ ต้องการเอาชนะ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สอดคล้องกับผู้มีแรงจูงใจสูง

นิสิตชายบางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะรักสนุกกับกลุ่มเพื่อน ทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการสร้างอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยนต์ ชุ่มยิ้ม (ชนิตา เพชรทองคำ.2542 : 28 – 29 ; อ้างอิงจาก ยนต์ ชุ่มยิ้ม.2525) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาชาย – หญิงมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่า นักศึกษาหญิงจะมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูสูงกว่านักศึกษาชาย

3.2 เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตหญิงบางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนและการทำกิจกรรม นำไปสู่ความพยายามที่จะทำในสิ่งที่ดีกว่า ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สอดคล้องกับผู้มีแรงจูงใจสูง

นิสิตหญิงบางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะเป็นผู้หญิงทำให้ได้รับการปกป้องจากคนรอบข้างมาก มีอิสระน้อยกว่า ต้องทำตามความต้องการของพ่อ แม่ นำไปสู่ความคับข้องใจและเกิดปัญหาทำให้ไม่สามารถพัฒนาคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจสูงได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ฟรัสต์ (Frust. 1966 : 927-933) ที่ศึกษาการใช้แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

3.3 นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะแพทยศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตมีความคิดชัดเจนในเรื่องของอาชีพและเป้าหมายในอนาคต คิดว่าคณะแพทยศาสตร์เป็นคณะที่เรียนจบแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ประสบความสำเร็จง่ายและเป็นสาขาที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะ ประกอบกับเมื่อความสามารถของตนเองแล้วคิดว่าน่าจะสอบเข้าที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้แน่นอน จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะแพทยศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนเมื่อดูความสามารถของตนเองแล้วคิดว่าน่าจะสอบวัดความรู้กับทางทบวงมหาวิทยาลัยได้ นิสิตบางคนขาดเป้าหมายชัดเจนยังไม่มีความคิดในเรื่องของอาชีพขาดความมุ่งมั่นพยายามจึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.4 นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะเภสัชศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวถูกต้องผู้ปกครองให้ความคาดหวังด้านการเรียนและสนับสนุนให้มาเรียนในคณะนี้ ทำให้นิสิตไม่มีความกังวลตั้งใจในการเรียนเพื่อประสบความสำเร็จ และคิดว่าคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะเภสัชศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ผู้ปกครองไม่มีความคาดหวังด้านการเรียนส่งผลให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ขาดความมุ่งมั่นพยายามและกังวลเกี่ยวกับระดับสติปัญญาและความสามารถของตนเองที่จะเรียนให้ได้ดีในคณะนี้ จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.5 นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะพยาบาลศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตมีความคิดและมีความชอบที่ชัดเจนในเรื่องของอาชีพมีความต้องการที่จะเรียนในคณะพยาบาลศาสตร์ และมีความคิดว่าการสอบตรงมีความเป็นไปได้มากที่จะได้เข้าเรียนในคณะนี้จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตยังไม่มีความคิดที่แน่นอนชัดเจนขาดเป้าหมายในเรื่องของอาชีพ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 บางคนมีปัญหาด้านฐานะทางเศรษฐกิจเกิดความกังวลในเรื่องของค่าธรรมเนียมทางการศึกษา จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.6 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเข้าเรียนในคณะนี้ และที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดรับสมัครให้เข้ามาเรียนในคณะนี้ โดยการสอบตรงเป็นจำนวนมากจึงคิดว่าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดที่จะเข้าเรียนในคณะนี้ ประกอบกับสถานที่เรียนอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัยจึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตรู้สึกท้อแท้เมื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนกับเพื่อน และคิด

ว่าสถานที่เรียนอยู่ไกลเกินไป การเดินทางไม่ได้รับความสะดวก จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.7 นิสิตคณะพลศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะพลศึกษาบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตคิดว่าคณะพลศึกษาเป็นคณะที่มีไม่มากในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และที่คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคณะที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมมีหลายสาขาวิชาให้เลือกเรียน และเป็นสาขาวิชาที่ต้องอาศัยความสามารถพิเศษจึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะพลศึกษาบางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตคิดว่าเป็นคณะที่ไม่น่าสนใจไม่มีความถนัด และคิดว่าคณะนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพให้หลากหลายได้ จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.8 นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตคิดว่าคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคณะที่มีการเรียนการสอนที่โดดเด่นน่าสนใจมีความหลากหลายสามารถนำไปประกอบอาชีพได้หลากหลายทำให้มีความพยายามในการเรียน ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จเพื่อประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะมนุษยศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนไม่มีจุดมุ่งหมายในอนาคตที่แน่นอนไม่รู้ว่าจะเรียนไปเพื่ออะไร ทำให้ขาดความพยายามในการเรียน ขาดความกระตือรือร้น จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.9 นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะศึกษาศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตคิดว่า คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสาขาวิชาเฉพาะทางและเป็นคณะที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในสังคม มีคณาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียงในแวดวงการศึกษา มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้สามารถนำความรู้ต่าง ๆ ไปประกอบอาชีพได้ จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะศึกษาศาสตร์บางคน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนคิดว่าการเรียนในคณะนี้ ทำให้นำไปประกอบอาชีพได้จำกัด ไม่มี

ความชอบและเป้าหมายที่ชัดเจน ขาดการวางแผนในอนาคตจึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.10 นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตคิดว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นคณะที่มีชื่อเสียง เพราะมีดารา นักแสดงมาเรียนในคณะนี้มากจึงเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของคณะและมหาวิทยาลัยในการไปปรากฏตัวตามที่สาธารณชนต่าง ๆ มีคนให้ความสนใจที่จะมาเรียนในคณะนี้มาก และมีหลายสาขาวิชาให้เลือกเรียน ชอบที่จะทำกิจกรรม และคิดว่าอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย มีเพียงพอสำหรับนิสิต สถานที่เรียนลักษณะของตึกมีความสวยงาม และโดยส่วนใหญ่คณะนี้จะรับนิสิตเข้าเรียนโดยวิธีสอบตรง จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตคิดว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นคณะที่มีชื่อเสียง จึงทำให้มีผู้ให้ความสนใจที่จะเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก ไม่ชอบการแข่งขันที่สูง จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.11 นิสิตคณะสังคมศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตคิดว่าคณะสังคมศาสตร์เป็นคณะที่มีความง่ายในการเรียน เป็นสาขาวิชาที่ไม่เฉพาะเจาะจง สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตคณะสังคมศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนคิดว่ายังไม่มีสาขาวิชาที่น่าสนใจ นิสิตบางคนยังไม่ได้วางแผนในอนาคตเกี่ยวกับเรื่องการเรียน ขาดความแน่นอนในชีวิต จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.12 อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองให้คำปรึกษา คำแนะนำ และสนับสนุนส่งเสริมทางด้านการเรียนของนิสิต จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่ให้คำแนะนำ ไม่สนับสนุนส่งเสริม

เสริมทางด้านการศึกษาของนิสิต จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.13 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองให้ค่าปริญญา ชี้นโยบายแนวทางการศึกษาต่อ จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่ให้ค่าปริญญา ไม่ชี้นโยบายแนวทางการศึกษาต่อ ประกอบกับมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจึงทำให้มีเงินมากพอที่จะส่งนิสิตเรียนมหาวิทยาลัยเอกชน ได้จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.14 อาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีเวลาดูแลเอาใจใส่ในนิสิต สนใจเรื่องการเรียนของนิสิต จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ในนิสิต ไม่ได้สนใจในเรื่องการเรียนของนิสิต จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.15 อาชีพอื่น ๆ ได้แก่ เกษตรกร ทนายความ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่านิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองสนับสนุนส่งเสริมเรื่องการเรียนของนิสิต ไม่มีความกังวลในเรื่องของฐานะทางเศรษฐกิจ จึงมีเวลาใส่ใจให้ความสำคัญของการเรียน จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก

นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ๆ บางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความกังวลในเรื่องของฐานะทางเศรษฐกิจ จึงไม่มีเวลาใส่ใจ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียน และไม่สนับสนุนส่งเสริมเรื่องการเรียนของนิสิต จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย

3.16 ลักษณะมุ่งอนาคต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง แสดงว่า นิสิตบางคนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงบางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียน

ในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่เข้ามาเรียนนั้นคิดว่า การมาเรียนในระดับอุดมศึกษานั้นมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในหน้าที่การงานได้ ทำให้รู้จักวางแผน รู้จักแก้ปัญหาและเล็งเห็นว่า เมื่อตัวเองจบแล้วสามารถที่จะนำวุฒิทางการศึกษาไปปรับชั้นการทำงานและนำความรู้ไปพัฒนาหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพได้มากยิ่งขึ้น

นิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงบางคนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตที่เข้ามาเรียนนั้นคิดว่า การมาเรียนในระดับอุดมศึกษานั้นไม่มีประโยชน์ ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในหน้าที่การงานได้ จึงทำให้ขาดลักษณะมุ่งอนาคต

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มี 5 ปัจจัย คือ

4.1 อึดมโนทัศน์ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง เป็นลำดับแรก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีการรับรู้ตนเองในด้านบวก หรืออึดมโนทัศน์ดี ทำให้มีความมั่นใจ มุ่งมั่น และตั้งใจในการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ รอยเจอร์ส (Hall and Lindzey . 1965 ; citing Rogers .n.d.) อธิบายว่า มโนภาพแห่งตน คือ ความรู้สึกตอบสนองต่อตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน และหนึ่งในด้านนั้นคือ ด้านค่านิยมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้สึกต่อตนเองในด้านสติปัญญา นิัยการเรียน การจูงใจ และทักษะในการอ่าน แรงกดดันจากทางบ้าน การแข่งขันเกี่ยวกับความสามารถ การเลือกอาชีพบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา ทีมะ (2522) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในภายนอกตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มโนภาพแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในภายนอกตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีมโนภาพแห่งตนและความเชื่ออำนาจภายในภายนอกสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่มีมโนภาพแห่งตนและความเชื่ออำนาจภายในภายนอกต่ำ ดังนั้นจะเห็นว่า อึดมโนทัศน์ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง เป็นลำดับที่สอง ทั้งนี้เพราะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นระดับที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต ผู้ปกครองจึงเล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียน นักเรียนจึงไม่มีความกดดันในด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของอาานนท์ อาภาภิรมย์ (2529 : 5) ที่กล่าวว่าลักษณะของครอบครัวในสังคมไทยนั้น สมาชิกในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง พ่อแม่จะมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดค่านิยม และอิทธิพลในการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพให้บุตร เนื่องจากพ่อแม่ต้องการให้บุตรได้มีโอกาสทางการศึกษาสูงสุด เรียนเก่งที่สุด ประกอบอาชีพการงานที่เป็นหลักฐานมั่นคง เป็นที่พึงของครอบครัว ดังนั้นจะ

เห็นว่าความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี สอดตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอดตรง เป็นลำดับที่สาม ทั้งนี้เพราะการสอดตรงมีการกำหนดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนจึงทำให้นิสิตที่มีผลการเรียนในเกณฑ์ ประมาณตนเองจึงเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดย วิธีสอดตรงดีกว่าที่จะเลือกเข้าเรียนโดยวิธีสอบแข่งขันวัดความรู้กับทางทบวงมหาวิทยาลัยและ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีย่อมมีการเอาใจใส่ในด้านการเรียนดี มีความมั่นใจ ภาคภูมิใจใน ตนเอง กล่าวที่จะแสดงออก เป็นที่ยอมรับของอาจารย์ ของกลุ่มเพื่อนและเป็นที่ชื่นชมของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ ฟรัสต์ (Frustr. 1966 : 927-933) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เพ็ญพิมล ศรีวิเชียร (2526 :843) ที่ศึกษา เรื่อง การศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ การศึกษาของ สมชัย วงษ์นาค (2524 : 93) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี พบ ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้นจะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อแรงจูงใจ ในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอดตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.4 บุคลิกภาพส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอดตรง เป็นลำดับที่สี่ ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพเป็นคุณลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคล มีความ สำคัญของบุคคลในการทำงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคม นิสิตที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ส่วนใหญ่ จะมึ ความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้ผลดี พยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง รักความก้าวหน้า ชอบทำงานแข่งกับเวลา และมีความเพียรพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรค เพื่อประสบความสำเร็จใน การทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไคร์เวอร์ และ ไวด์เนอร์ (Kleiver and Weider .1987 : 204) ที่ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพแบบ เอ กับความเพียรพยายาม พบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะ ทำงานได้สำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า และสอดคล้อง กับงานวิจัยของปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลิกภาพแบบ เอ สามารถพยากรณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจะเห็นว่าบุคลิกภาพส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอดตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.5 สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง เป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์มีอิทธิพลต่อการเรียน รวมทั้งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วย เมื่ออาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนิสิต รับฟังเหตุผลของนิสิต ให้ความสนใจ และเอาใจใส่นิสิตอย่างใกล้ชิด นิสิตย่อมรู้สึกสบายใจที่จะรับวิชาหรือทำความเข้าใจในบทเรียน ทั้งนี้ยังเกิดความรู้สึกเชื่อถือและไว้วางใจอาจารย์อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ รอทแมน (Rothman, 1968 : 34-36) ที่กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงมากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับผู้เรียน ครูจะต้องยอมรับและเข้าใจ มีความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง ครูจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสอดคล้องกับ รोजเจอร์ส (Rogers . 1969 : 157) ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์อันดีของครูกับนักเรียนนั้นจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน ดังนั้นจะเห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง เพื่อที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตในสถาบันการศึกษาจะได้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลไปประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

1.2 จากการศึกษา พบว่ามีปัจจัย 5 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ อัตมโนทัศน์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพและสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ดังนั้นผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง สามารถจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพกับนิสิต ซึ่งเป็นวิธีทางหนึ่งในการพัฒนาอัตมโนทัศน์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพและสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ให้มีความเข้าอกเข้าใจกัน เพื่อสามารถแนะนำและนำข้อมูลไปแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทดลองพัฒนาแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การใช้เทคนิคแม่แบบ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ปัจจัยอื่นๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดู ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.3 ควรพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลทั้ง 5 ปัจจัย คือ อัตมโนทัศน์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์ โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การให้คำแนะนำปรึกษาแบบกลุ่ม กิจกรรมกลุ่ม สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ่นใจ. (2535). ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์
- กิติมา ปรีดีคิดก. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ชนะการพิมพ์.
- ชนิษฐา วิเศษสาทร และมุกดา ศรียงค์. (2537). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ :
โครงการตำรา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาด
กระบัง.
- คณาจารย์คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต. (2519). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ก้าว
หน้าการพิมพ์.
- จินตนา อินทรไทย. (2525) ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. (2524, 2525, ธันวาคม-มกราคม). “ความต้องการทางการศึกษาโอกาสทาง
การเลือก,” วารสารการศึกษาแห่งชาติ. (2) : 17-23.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. (2521). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ประจักษ์การพิมพ์.
- เจดิว นุรีภักดี. (2527). ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในทศ
วรรษหน้า. กรุงเทพฯ : ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การ
วัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชม ภูมิภาค. (2525). จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย
ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2522). *ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยนาถ บุปผา. (2529). “พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ,” *ครุปริทัศน์*. (11) : 54-58.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2522). *การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเคียน สโตร์.
- ณรงค์ เทียนส่ง. (2526, เมษายน-พฤษภาคม). “เหตุผลที่ผู้ใหญ่ไปเรียนการศึกษาผู้ใหญ่,” *วารสาร การศึกษานอกโรงเรียน*. 113 : 24 – 25.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่น ๆ. (2529). *ชุดการฝึกอบรมการเสริมสร้างคุณลักษณะข้าราชการพลเรือน*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงาน วิจัย ฉบับที่ 21*. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา
- คุณฉวี ทศนาจันทธานี. (2539). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการปฏิบัติงานของพยาบาล หน่วยฉุกเฉิน ในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยา การแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เต็มศักดิ์ ททวนิช. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เทคนิครุงเทพ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถนนอม มากะจันทร์. (2517). *การศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทรงวุฒิ วัฒนขจร. (2535). *องค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียนของนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับประถมศึกษาประเภทวิธีเรียนด้วยตนเองในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2534*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526,ตุลาคม-ธันวาคม). “เรียนเพื่ออะไร,” *วิทยารย*.
(4) : 32 - 35
- นภาพร เมษรักขานิช. (2515). *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับ
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นาคยา ปิลาธนนานนท์. (2536). *อนาคตศาสตร์*. กรุงเทพฯ : พีระพรีนา.
- นันทิกา เข้มสรวล.(2529) *การศึกษาเฉพาะกรณี*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิตยา วัฒนภรณ์. (2530). *เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนา
พัฒนาบริหารศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทวล อันทะชัย.(2535). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์กับการปรับตัวด้านสั
พันธภาพกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิง
โรงเรียนมัธยมศึกษาชาย และโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา จังหวัดอุดรธานี*.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ . อดสำเนา
- บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ์. (2527). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ
: การพิมพ์พระนคร.
- บุษกร เพชรวิวรรณ์. (2519). *ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง*.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปฐม นิคมานนท์. (2524 , ตุลาคม-พฤศจิกายน). “ผู้ใหญ่เรียนรู้อย่างไร,” *วารสารการศึกษานอก
โรงเรียน*. (164) : 27
- _____ . (2528). *การศึกษานอกโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526) . *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ
: สำนักพิมพ์พีระพรีนา
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ .(2527) . *รูปแบบการพัฒนาทัศนคติต่อการประหยัด
พลังงาน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี रामสูตร. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ.
- ปิ่น มาลากุล. (2518). *การศึกษาปริทัศน์*. ม.ป.พ.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ . (2539). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บัณฑิตการพิมพ์.

พรรณณี ชูชัย. (2522) จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เพ็ญพิมล ศรีวิเชียร. การศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2526.

เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. (2526). “ลักษณะมุ่งอนาคต,” เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่น และการอบรมหน่วยที่ 9-15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ไพฑูริย์ สีนารถรัตน์. (2525). การอุดมศึกษาไทย : จากอดีตสู่อนาคต. เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษภาควิชาอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523

เมธี โภธิพัฒน์. (2523) ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2541). การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รัตนา ประเสริฐสม. (2526) . การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ. ค. (พัฒนศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราตรี พงษ์สุวรรณ. (2540). การศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รุ่งทิวา ประสพสันดี. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ละเอียด บุญเกิด. (2531). คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2528). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.

วิวัฒน์ชัย อยู่ยั้ง. (2521). *ทัศนคติที่มีต่อการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาส่งเสริมการเกษตรของ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานี้ที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2518-
2519 ถึง 2520-2521*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

สมจิตต์ เพิ่มพูน. (2532). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคม โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมชัย วงษ์นำยะ. (2524). *การศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อ สายวิชาบริหาร
ธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมพร พรหมจรรย์. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทน์เอม. (2533). "การรับรู้," *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

สุรพงษ์ ชูเดช. (2531). *ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญ
ของนิสิต*. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2537). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). *จิตวิทยาการเรียนรู้อยู่ผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรนุช ก้นถิติ. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ*. กรุงเทพฯ :

: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรพินทร์ ชูชม และอังฉรา สุขารมณ.(2532) *องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อุดมลักษณ์ ซ้อยศิริณ.(2531) *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้แบบฝึกกับใช้กิจกรรมตามคู่มือครู*. ปรินญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อังฉรา วงศ์วัฒนามงคล.(2533) . *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา*. ปรินญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เอกวิทย์ ณ ถลาง .(2526,มิถุนายน). “การมองภาพการศึกษาไทยในอนาคต,” *สารพัฒนาหลักสูตร*. (21) : 20-25

Anderson and others. (1974, April) “Feedback Procedures in Programmed Instruction,” *Journal of Education Psychology*. 62 : 148 – 156.

Bandura, Albert. (1977) . *Social Learning Theory*. Englewood Chiffs, N.J. : Prentice – Hall

Boshier , Roger W. (1971). “Motivation Orientation of Adult Education Participant : A Factor Analytic Exploration of Houle’s Typology,” *Adult Education*. 21(1)

Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.

Darkenwald , Gordom C. and Merriam , Sharam B. (1982). *Adult Education : Foundation of Practice*. New York : Harper & Row Publishers.

Frust.Edward J.(1966, Winter) “Validity of Some Objective Scales of Motivation for Predicting Academic Achievement,” *Education and Psychological Measurement*. 36 (4) : 927 – 933.

Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw – Hill.

————— . (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw – Hill.

Kendler, Howard. (1963). *Basic Psychology*. New York : Appleton Century , Crofts Company.

Khan, S.B. (1969). “ Affective Correlates of Academic Achievement,” *Journal of Education Psychology*. 60 : 216 - 221

Kliwer , Wendy and Weidner, Gerdi. (1987). “Type A Behavior and Aspirtion : A Study of

- Parents and Children's Goal Setting," *Developmental Psychology*. 23(2) : 204-209
- Lamm, Halmet and Rolf, W. (1967). Schmidt and Gisela Trommsdoff. "Sex and Social Class as Determinant of Future Orientation (Time Perspective) an adolescents." *Journal of Personality and Social*. 54(3) : 317 – 326
- Likert, Renic.(1970). *A Techniqe for the Measurement of Attitude*. Chicago : Rand McNally Company .
- McClelland, David C. and others.(1953) *The Achievement Motives*. New York : ApplentoncenturyGroffs Ing.
- Mead, Robert D. (1971). "Future Time Perspective of College Students in America and India." *Journal of Personality and Social*. Vol. 83.P.175 – 182
- Mischel, W. (1974). "Processes in Delay of Gratification," in L. Berkowitz (ed.) *Advances in Experimental Social Psychology*. Vol. 7. P. 249 – 293. New York : Academic Press.
- Robinson, Charles Loe. (1971, August). "Future Time Perspective in Non – Incarcerated Juvenile Delinquents," *Dissertration Abstracts International*. 32(2) : 1225 – B.
- Rogers, Carl.(1969). *Freedom to Learn*. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill .
- Russell, Ivan L.,(1969). "Motivation for School Achievement : Measurement and Validition", *The Journal of Educational Research*, Vol.62, p.263 – 266, February.
- Strube and Others. (1987). "Type A Behavior Pattern and Self Evalaution of Abilities :E mpirical Tests of the Self Appraisal Model," *Jornal of Personality and Social Psychology*. 52(5):956-974.
- Strube, Michael J. and Boland, Susan M. (1986). "Postperformance Attsibutions and Task Persistence Among Type A and B Individual : Clarification," *Journal of Personality and Psychology*. 50(2) : 413 – 420.
- Tyler, Leona E.(1964). *The Psychology of Human Differences*. 3 rd ed. New York : Appleton – Cenfury Co.
- Wlodkowski, Raymond John. (1973, September). "The Effect of Dissonance as They Relate to Student Exectancy and Teacher Support Characteristics," *The Journal of Educational Research*. 67 : 23 – 28.
- Wright, D. (1975). *The Psychology of Moral Behavior*. Middlessex, England : Penquin Boods Ltd.
- Yamane, Taro. *Statistics : An Introductory Analysis*. 2 nd ed. Tokyo : Westherhill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ที่ ทม 1012/ 5063

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาสด์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอนตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นิสิตปริญญาดุษฎี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอนตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมทั้งขอข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครสอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอนตรง ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรายชื่อ นิสิตที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอนตรง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาสด์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-4636401 มือถือ 01-6964503

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/4 ๗๐ ๖

วันที่ 17 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาสด นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอนตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภาก เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอนตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาสด และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5340

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะแพทยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุฬรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 316 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 101215341

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาวัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 20 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาวัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5342

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 14 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/5344

วันที่ ๗ กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 28 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5343

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาวัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 38 คน คอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาวัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5347

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาสด์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 87 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาสด์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5346

วันที่ ๗ กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาสวัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 45 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาสวัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5345

วันที่ ๗ กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาสวัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 13 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาสวัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญาานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5349

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์วรินทร์ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญาานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 5344

วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ และ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ จำนวน 13 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวศรินทิพย์ พงษ์สาส์วัต ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 10 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามอัคมโนทัศน์
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธี

สอบตรง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง ซึ่งนิสิตสามารถแสดงความรู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนิสิตไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของนิสิตแต่อย่างใด ดังนั้นขอให้นิสิตตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามนี้

ขอขอบคุณนิสิตทุกคนที่ให้ความร่วมมือ

(นางสาวสรินทิพย์ พงษ์สาสวัต)

นิสิตปริญญาโท

วิชาเอก จิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนิสิต เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงใน.....ตามความเป็นจริงของนิสิต

1. เพศ () ชาย
() หญิง
2. คณะที่ศึกษา
3. คะแนนเกรดเฉลี่ยสะสมของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA)
4. อาชีพของผู้ปกครอง () รัฐบาล พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() พนักงานบริษัทเอกชน
() ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว
() อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. ผู้ปกครองของนิสิตมีรายได้รวม.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนิสิต เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้ว โปรดทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
ที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบ ไปถึงที่นัดหมายก่อน เวลา
2	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ ที่ท่าน ไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านตั้งใจไว้ได้
3	ท่านคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่ สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้
4	ท่านรู้สึกว่า เป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อ ของในร้านค้าที่มีลูกค้าแน่น
5	ท่านรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนิน ไปอย่างล่าช้า
6	ท่านเป็นคนที่เริ่มค้นทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วต้อง ทำให้เสร็จ
7	ท่านรู้สึกว่าต้องทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อ แข่งกับเวลา
8	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงาน ไม่ถูกใจท่าน
9	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจธุระให้เสร็จโดย เร็วเท่าที่จะทำได้
10	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับ บริการ เช่น ที่ธนาคาร ที่ทำการ ไปรษณีย์ เป็นต้น
11	ท่านไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะ การทำงานของ ท่าน
12	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคน ที่ทำงานอย่างขอไปที

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
13	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคนที่จริงจัง กับการทำงาน
14	ท่านเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูด เพื่อเชื่อ
15	ถ้าท่านต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จบท่านจะรู้สึก ทนนไม่ได้
16	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อน กำหนดเวลา
17	เมื่อท่านกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระท่านจะรู้สึก เบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา
18	ท่านเป็นคนที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว ว่องไว
19	เมื่อท่านต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำจากท่านรู้สึก หงุดหงิด
20	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตบ้างบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนิสิต
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตน้อย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความตรงกับความคิดของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนที่มีคุณค่ามาก
2	สามารถประยุกต์ใช้ได้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน
3	ไม่สามารถนำไปปรับพฤติกรรมของตนเองได้
4	ให้ความรู้ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น
5	ช่วยให้พัฒนาการเรียนการสอนได้ดี
6	ทำให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงออกน้อยลง
7	ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักการปรับตน
8	ทำให้มีบุคลิกภาพดีขึ้น
9	ไม่สามารถนำไปปรับพฤติกรรมของผู้อื่นได้
10	ช่วยให้ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้มากขึ้น

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตบ้างบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา
2	วิชาในระดับอุดมศึกษา มีเนื้อหาซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย
3	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา
4	ข้าพเจ้าไม่ชอบฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับงานของการเรียนในระดับอุดมศึกษา
5	ข้าพเจ้าต้องการให้มีสัมมนาหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา
6	ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมต่าง ๆ ของการเรียนในระดับอุดมศึกษา
7	ข้าพเจ้าไม่ชอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนในระดับอุดมศึกษา

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของท่าน ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนิสิตทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนิสิตบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น

		ในอนาคตของนิสิตบ้างและบางครั้งก็ไม่ตรงกับ พฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของ นิสิต
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนิสิตน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด
	<u>ในการเรียนในระดับอุดมศึกษาข้าพเจ้า ปฏิบัติดังนี้</u>					
1	หาความรู้เพิ่มเติม
2	นำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในชีวิต ประจำวัน
3	ใช้ความรู้ที่ได้เรียน ไปพัฒนาบุคลิกภาพ ของตนเองได้
4	ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนในระดับ อุดมศึกษา
5	ในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้าช่วยเพื่อนทำงาน ให้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย
6	ในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้าขอร้องให้ผู้อื่น ออกไปนำเสนอหน้าห้องแทน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ช่องขวามือ
ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	ด้านการคาดการณ์ไกล					
1	ข้าพเจ้าขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอเพื่อ ความก้าวหน้าในการทำงาน
2	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้ เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ
3	ข้าพเจ้าไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยัง มาไม่ถึง
4	ข้าพเจ้าควรเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับ ความสามารถและความสนใจของตนเอง
	ด้านการตัดสินใจ					
5	ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยศึกษา รายละเอียดของสาขาวิชานั้น ๆ
6	ข้าพเจ้าตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพของตนเอง ในอนาคต
7	ข้าพเจ้าศึกษาตนเองและสิ่งแวดล้อมก่อน ที่จะตัดสินใจเลือกเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
8	ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกอาชีพตามเพื่อน

	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	<u>ด้านการแก้ปัญหา</u>					
1	ข้าพเจ้านักปล่อยปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนคลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข
2	ข้าพเจ้ามักมองข้ามการแก้ปัญหาในการเรียนในระดับอุดมศึกษา
3	เมื่อมีปัญหาในการทำกิจกรรมกลุ่ม ข้าพเจ้ารีบหาทางแก้ไขปัญหานั้นทันที
	<u>ด้านการวางแผน</u>					
4	ข้าพเจ้าเลือกอาชีพที่ต้องการก่อนแล้ว จึงหาแนวทางปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่อาชีพ นั้น
5	ข้าพเจ้ารอให้เรียนจบก่อนจึงคิดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ
6	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้ เสร็จทันตามกำหนดเวลาได้ทุกครั้ง
7	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตาม ลำดับชั้นที่ได้วางแผนไว้
8	ข้าพเจ้าไม่ติดตามข้อมูลเกี่ยวกับงาน อาชีพ สำหรับการเตรียมตัวประกอบ อาชีพ
9	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพที่ ข้าพเจ้าสนใจ

	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	<u>ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอกอย</u> ข้าพเจ้าไม่ชอบรอกอยงาน โดยไม่ทำ อะไรเลย
2	ถ้าข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค จะทำให้ ประสบความสำเร็จในชีวิตได้
3	ข้าพเจ้ายอมทนลำบากในการเรียนเพื่อให้ สำเร็จตามเป้าหมาย
4	ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเมื่อ ไม่ ประสบความสำเร็จในการเรียน
5	ข้าพเจ้ายอมทนลำบากในการฝึกปฏิบัติ งานให้สำเร็จตามเป้าหมาย
	<u>ด้านความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อ</u> <u>ประสบความสำเร็จในชีวิต</u>					
6	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสุภาษิตที่ว่า “ความ พยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”
7	ข้าพเจ้าชอบที่ฝึกทักษะเกี่ยวกับอาชีพที่ ข้าพเจ้าสนใจ
8	ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ข้าพเจ้าขอเป็นผู้ นำในกิจกรรมที่ข้าพเจ้าถนัด
9	ในการเรียน ข้าพเจ้าเลือกลงทะเบียน เรียนในวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและสนใจ
10	ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสเรียนต่อใน ระดับสูง เพื่อที่จะได้ทำงานที่มั่นคงใน อนาคต

ตอนที่ 5 แบบสอบถามอัตโนมัตินี้

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5
ช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ก. รูปร่างลักษณะ					
1	ข้าพเจ้าแต่งกายได้เหมาะสมกับรูปร่าง
2	ข้าพเจ้ามีร่างกายแข็งแรง
3	ข้าพเจ้ามีบุคลิกลักษณะดี
4	ข้าพเจ้ามีรูปร่างหน้าตาดี
5	ข้าพเจ้า ยืน เดิน นั่ง ได้สง่า
6	ข้าพเจ้ามีสุขภาพสมบูรณ์
7	ข้าพเจ้าแต่งกายได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
	ข. ความสามารถ					
8	เวลาอ่านหนังสือข้าพเจ้าสามารถจับใจความที่สำคัญ ๆ ได้
9	ข้าพเจ้าเป็นคนเรียนเก่ง
10	ข้าพเจ้าจำสิ่งต่าง ๆ ได้แม่นยำ
11	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าเมื่อต้องพูดหน้าชั้นเรียน
	ค. คุณค่าของตนเอง					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีเพื่อนมาก
13	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองสามารถทำประโยชน์ให้เพื่อนได้
14	ข้าพเจ้าเป็นคนที่เพื่อนไว้วางใจ
15	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองขาดลักษณะการเป็นผู้นำหรือหัวหน้า
16	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ตนเองเป็นคนมีความรับผิดชอบ
17	ข้าพเจ้าเป็นคนร่าเริงแจ่มใส

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18	เพื่อน ๆ ส่วนมากนิยมชมชอบความสามารถของข้าพเจ้า
19	ข้าพเจ้าเป็นคนที่กระปรี้กระเปร่า
20	ง. ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและผู้อื่น ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้ดี
21	ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการเป็นเพื่อนกับใคร
22	เพื่อนมักให้ข้าพเจ้าร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ค้ำว
23	ข้าพเจ้าร่วมมือได้กับทุกคนในการทำงาน
24	เพื่อน ๆ มักยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า
25	ข้าพเจ้าเป็นที่รู้จักของเพื่อนฝูง
26	เพื่อน ๆ มักขอคำปรึกษาจากข้าพเจ้า

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนถึงระดับ อุดมศึกษา
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนใน มหาวิทยาลัยของรัฐบาล
3	ผู้ปกครองบอกข้าพเจ้าเสมอว่าเรียนใน สถาบันไหนก็เหมือนกัน
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีภาระงานที่มัน คงหลังจากเรียนจบในระดับอุดมศึกษา
5	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนได้คะแนน เกรดเฉลี่ยที่ดี
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนจบการ เรียนในระดับอุดมศึกษา
7	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความรู้มาก ๆ
8	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสูง ๆ
9	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสูงกว่าผู้ป่ก ครอง
10	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในระดับที่ สามารถประกอบอาชีพทำรายได้ได้มาก ๆ

ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์
การเรียนการสอน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน
5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนิสิตบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดเห็นของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>ข้าพเจ้าคิดว่าในการเรียนในระดับอุดมศึกษา</u> <u>ควรมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้</u> <u>ด้านบรรยากาศการเรียน</u> <u>ลักษณะทางกายภาพ</u>					
1	อากาศภายในห้องเรียนถ่ายเทดี
2	สภาพห้องเรียน ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
3	ห้องเรียนคับแคบ
4	โต๊ะเก้าอี้ไม่พอกับจำนวนนิสิต
5	ห้องเรียนร้อนอบอ้าว
	<u>สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
6	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน
7	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ
8	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้ไม่ทันสมัย
9	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับบทเรียน
10	อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด

จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตบางครั้ง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>การปฏิบัติตนของนิสิตกับอาจารย์</u> นิสิตรู้สึกพอใจในการเรียน เพราะอาจารย์สนใจแก่นักเรียนที่เรียนเก่ง
2	นิสิตแสดงความเคารพอาจารย์ในห้องเรียน
3	นิสิตแสดงความเคารพอาจารย์ในที่อื่น ๆ
4	นิสิตปฏิบัติตามคำชี้แนะของอาจารย์
5	นิสิตตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน
6	นิสิตส่งงานตรงตามที่อาจารย์กำหนดเสมอ
7	นิสิตไม่สามารถปรึกษาเรื่องเรียนกับอาจารย์ได้
8	นิสิตไม่มีโอกาสซักถามข้อสงสัย
9	นิสิตไม่สามารถปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับอาจารย์ได้
	<u>การปฏิบัติตนของอาจารย์กับนิสิต</u>					
10	อาจารย์รับฟังเหตุผลของนิสิต
11	อาจารย์ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมพิเศษแก่นิสิต
12	อาจารย์ยินดีให้คำปรึกษาแก่นิสิตเมื่อมีปัญหา
13	อาจารย์สนใจนิสิตทุกคนในชั้นเรียน
14	อาจารย์ซักถามนิสิตทุกคนในห้องเรียนอย่างทั่วถึง
15	อาจารย์ชมเชยเมื่อนิสิตทำความดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นิสิตเป็นคนที่เพื่อนไว้วางใจ
2	เพื่อนให้ความช่วยเหลือ ฟังพาทอาศัยซึ่งกัน และกันด้านการเรียน เช่น ให้ยืมหนังสือ ช่วย อธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่นิสิตไม่เข้าใจ
3	นิสิตมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือเกี่ยว กับการเรียนได้
4	นิสิตสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกับเพื่อน
5	นิสิตกับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความ สามัคคี
6	นิสิตไม่สามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับ เพื่อนในห้องได้
7	ในการทำงานกลุ่มนิสิตยอมรับฟังความคิด เห็นของเพื่อน
8	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจซึ่งกันและ กัน
9	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย

ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนิสิตมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	นิสิตมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นิสิตมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นิสิตมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นิสิตมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นิสิตมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>ข้าพเจ้าเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงเพราะ</u> มีความต้องการในการสอบโดยวิธีสอบตรงเป็นพิเศษเพราะต้องการสอบให้ได้ในระดับ
2	อุดมศึกษา มีความสนใจในการสอบโดยวิธีสอบตรงเป็นพิเศษเพราะคิดว่าเป็นวิธีที่ง่าย
3	เป็นวิธีที่เหมาะสมกับสติปัญญาของตนเองมากที่สุด
4	เป็นวิธีที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองมากที่สุด
5	บุคลิกภาพของคนเหมาะสมกับการสอบโดยวิธีสอบตรง
6	ลักษณะนิสัยของคนเหมาะสมกับการสอบโดยวิธีสอบตรง
7	คาดว่าการศึกษาในสถาบันแห่งนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	เพื่อนสนับสนุนให้มาเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง
9	เพื่อนชักชวนให้มาเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง
10	บิดา มารดาเป็นผู้สนับสนุนให้มาเรียนโดยวิธีสอบตรง
11	รุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการสอบโดยวิธีสอบตรง
12	อาจารย์ประจำชั้นชี้แนะแนวทาง
13	ต้องการมีวุฒิทางการศึกษาที่สูงสุด

ภาคผนวก จ
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	1.833
2	2.646
3	3.517
4	2.390
5	1.789
6	1.849
7	2.458
8	3.881
9	1.958
10	4.021
11	1.854
12	2.441
13	2.457
14	3.545
15	2.923
16	2.230
17	2.400
18	1.885
19	1.866
20	2.760

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7584

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน (ด้านความคิด)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.939
2	4.255
3	3.980
4	3.350
5	4.254
6	5.468
7	3.373
8	2.717
9	2.558
10	4.366

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8341

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน (ด้านความรู้สึกร)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	6.573
2	2.194
3	2.585
4	2.655
5	2.162
6	4.465
7	5.162

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7553

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน (ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.866
2	4.399
3	4.499
4	3.740
5	3.866
6	2.456

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7762

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต (ด้านการคาดการณ์โลก และการตัดสินใจ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.693
2	6.223
3	3.987
4	3.740
5	5.765
6	7.133
7	2.511
8	4.571

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8165

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต (ด้านการแก้ปัญหาและการวางแผน)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.303
2	2.235
3	2.336
4	8.020
5	2.804
6	3.098
7	4.775
8	7.746
9	4.454

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7746

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต (ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติ การรอคอยและความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.882
2	4.409
3	3.111
4	2.138
5	5.555
6	5.400
7	5.650
8	3.781
9	5.122
10	5.940

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8769

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามอัครมโนทัศน์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.324
2	3.629
3	2.540
4	2.193
5	3.207
6	3.071
7	2.172
8	5.314
9	2.616
10	2.717
11	3.005
12	5.773
13	6.056
14	3.012
15	5.223
16	4.861
17	4.077
18	2.635
19	3.091
20	7.471
21	3.267
22	6.056
23	6.573
24	3.122
25	2.997
26	3.479

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9121

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.811
2	6.056
3	2.179
4	2.218
5	4.684
6	2.984
7	6.301
8	5.775
9	4.542
10	4.543

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8482

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.437
2	3.007
3	6.858
4	6.337
5	4.677
6	5.579
7	4.882
8	5.020
9	5.186
10	4.557

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8741

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.826
2	2.554
3	3.038
4	3.895
5	4.070
6	4.083
7	2.843
8	3.270
9	2.635
10	5.058
11	5.140
12	3.357
13	4.154
14	3.787
15	4.328

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8322

ตาราง 18 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนิสิตกับเพื่อนนิสิต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	5.435
2	5.383
3	7.559
4	5.883
5	6.364
6	2.104
7	3.391
8	2.514
9	4.954

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7508

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.809
2	2.054
3	5.734
4	3.852
5	5.092
6	5.162
7	3.382
8	4.849
9	4.818
10	4.656
11	3.128
12	4.454
13	2.392

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8786

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล นางสาวศรินทิพย์ พงษ์ศาสวัต
 วันเดือนปีเกิด 4 กรกฎาคม 2521
 ที่อยู่ปัจจุบัน 519 หมู่ 1 ซ.ราษฎร์บูรณะ 38
 แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ
 กรุงเทพฯ 10140

ประวัติการศึกษา

2539 ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
 จากโรงเรียนศึกษานารี

2542 การศึกษาระดับบัณฑิต
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 (ภาษาไทย)

2546 การศึกษาระดับบัณฑิต
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร